

A9-0357/2023

13.11.2023

JELENTÉS

a közös halászati politikáról szóló rendelet végrehajtásának jelenlegi állásáról
és a jövőbeli kilátásokról
(2021/2169(INI))

Halászati Bizottság

Előadó: Gabriel Mato

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	36
INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL	39
NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN.....	40

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a közös halászati politikáról szóló rendelet végrehajtásának jelenlegi állásáról és a jövőbeli kilátásokról (2021/2169(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ), és különösen annak 3., 4., 5., 11., 13., 38., 39., 43. és 349. cikkére,
- tekintettel a közös halászati politikáról szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre¹,
- tekintettel a tengeri területrendezés keretének létrehozásáról szóló, 2014. július 23-i 2014/89/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre (a tengeri területrendezésről szóló irányelv)²,
- tekintettel a kisüzemi part menti halászatról, a hagyományos kisüzemi halászatról, valamint a közös halászati politika reformjáról szóló, 2012. november 22-i állásfoglalására³,
- tekintettel „Az állomány maximális fenntartható hozamot meghaladó mértékű helyreállítását elősegítő intézkedések, beleértve a halállomány-helyreállítási területeket és a védett tengeri területeket is” című, 2021. január 21-i állásfoglalására⁴,
- tekintettel a közös halászati politika 15. cikke szerinti kirakodási kötelezettség célkitűzéseinek biztosításáról szóló, 2021. május 18-i állásfoglalására⁵,
- tekintettel „A 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia: Hozzuk vissza a természetet az életünkbe!” című, 2021. június 9-i állásfoglalására⁶,
- tekintettel „A halászati ágazat vonzóvá tétele a munkavállalók új generációja számára és munkahelyteremtés a part menti közösségekben” című, 2021. szeptember 16-i állásfoglalására⁷,
- tekintettel a tisztességes, egészséges és környezetbarát élelmiszerrendszerre irányuló „a termelőtől a fogyasztóig” stratégiáról szóló, 2021. október 20-i állásfoglalására⁸,

---

¹ [HL L 354., 2013.12.28., 22. o.](#)

² [HL L 257., 2014.3.29., 135. o.](#)

³ [HL C 419., 2020.12.1., 167. o.](#)

⁴ [HL C 456., 2021.11.10., 129. o.](#)

⁵ [HL C 15., 2022.1.12., 9. o.](#)

⁶ [HL C 67., 2022.2.8., 25. o.](#)

⁷ [HL C 117., 2022.3.11., 67. o.](#)

⁸ [HL C 184., 2022.5.5., 2. o.](#)

- tekintettel „A La Manche csatorna, az Északi-tenger, az Ír-tenger és az Atlanti-óceán halászatának jövőjéről az Egyesült Királyság EU-ból való kilépésének fényében” című, 2022. április 5-i állásfoglalására⁹,
- tekintettel a közös halászati politikáról szóló rendelet 17. cikkének végrehajtásáról szóló, 2022. június 7-i állásfoglalására¹⁰,
- tekintettel a kisüzemi halászat helyzetéről az EU-ban és a jövőbeli kilátásokról szóló, 2023. január 19-i állásfoglalására¹¹,
- tekintettel a Közösségben egy 200 mérföldes halászati övezet 1977. január 1-jei hatállyal történő létrehozásának egyes külső vonatkozásairól szóló, 1976. november 3-i tanácsi állásfoglalásra¹² (1976. évi hágai állásfoglalás) és különösen annak VII. mellékletére,
- tekintettel „Az Európai Unió integrált tengerpolitikája” című, 2007. október 10-i bizottsági közleményre (COM(2007)0575), tekintettel „Az Európai Unió jövőbeni tengerpolitikája felé:
- tekintettel „A 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia – Hozzuk vissza a természetet az életünkbe!” című, 2021. június 9-i bizottsági közleményre (COM(2020)0380),
- tekintettel „A közös halászati politika ma és holnap: a halászati és óceánpolitikai paktum a fenntartható, tudományos alapokon nyugvó, innovatív és inkluzív halászati gazdálkodás felé” című, 2023. február 21-i bizottsági közleményre (COM(2023)0103),
- tekintettel a Bizottság Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottságának (HTMGB) „Az uniós halászati ágazatra vonatkozó társadalmi adatok” (HTMGB-Adhoc19-03)” című, 2019. szeptember 26-i jelentésére,
- tekintettel a HTMGB 2020. december 10-én kiadott, „A közös halászati politika szociális dimenziója (HTMGB 20-14)” című jelentésére,
- tekintettel a Halászati Bizottság számára „Impacts of the COVID-19 pandemic on EU fisheries and aquaculture” [A Covid19-világjárvány hatása az uniós halászatra és akvakultúrára] címmel készített 2021. júliusi tanulmányra,
- tekintettel a HTMGB 2021. december 8-án kiadott, „Az uniós halászflottáról szóló 2021. évi éves gazdasági jelentés (HTMGB 21-08)” című jelentésére,
- tekintettel a Bizottság Tengerügyi és Halászati Főigazgatósága által készített, „Az uniós halászflotta 2020: Trendek és gazdasági eredmények” című, 2021. március 9-i 8/2020. számú tengergazdasági dokumentumra,

---

⁹ [HL C 434., 2022.11.15., 2. o.](#)

¹⁰ [HL C 493., 2022.12.27., 62. o.](#)

¹¹ [HL C 214., 2023.6.16., 150. o.](#)

¹² [HL C 105., 1981.5.7., 1. o.](#)

- tekintettel az Európai Bizottság Európai Éghajlat-politikai, Környezetvédelmi és Infrastrukturális Végrehajtó Hivatalának „Éghajlatváltozás és a közös halászati politika” című, 2022. október 7-i jelentésére¹³,
  - tekintettel a Világbank „Az elsüllyedt milliárdok felülvizsgálata: Előrehaladás és kihívások a globális tengeri halászatban” című, 2017. évi jelentésére,
  - tekintettel a Galíciai Halászati Tanács 2022. február 8-i, a közös halászati politika felülvizsgálatáról szóló véleményére,
  - tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
  - tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére (A9-0357/2023),
- A. mivel tekintettel arra, hogy a Parlament már kifejtette véleményét a közös halászati politika több sajátos jellemzőjével kapcsolatban, ez a jelentés a korábbi ágazati jelentésekre épül, és átfogó politikai értékelést ad a közös halászati politika működéséről, valamint reflektál a jövőbeli kilátásokra, különös tekintettel az élő tengeri erőforrások megőrzésére és a közös halászati politika keretében folytatott halászati gazdálkodásra;
- B. mivel az EUMSZ 39. cikke előírja, hogy a közös halászati politikának valamennyi területén, különösen a tengerek biológiai erőforrásainak megőrzése terén, többek között biztosítani kell a halászközösség megfelelő életszínvonalát és az ellátás hozzáférhetőségét (élelmezésbiztonság); mivel az EUMSZ 11. cikke értelmében továbbá a környezetvédelmi előírásokat be kell illeszteni az uniós politikák és tevékenységek meghatározásába és végrehajtásába, különösen a fenntartható fejlődés előmozdítása érdekében;
- C. mivel a közös halászati politika annak biztosítására törekszik, hogy a halászati és akvakultúra-ágazat környezeti szempontból hosszú távon fenntartható legyen, valamint irányításuk a gazdasági, társadalmi és foglalkoztatási előnyök megvalósítására vonatkozó célkitűzésekkel összhangban történjen; mivel a közös halászati politika magában foglalja az „élelmiszerkészletek rendelkezésre állásának” célkitűzését is, és megemlíti a halászati gazdálkodás ökoszisztéma-alapú megközelítésének végrehajtására irányuló célkitűzéseket annak biztosítása érdekében, hogy a halászati tevékenységek tengeri ökoszisztémára gyakorolt negatív hatásai a lehető legkisebbek legyenek”, hozzájárulva, a halászati tevékenységektől függők megfelelő életszínvonalához, szem előtt tartva a part menti halászatot és a társadalmi-gazdasági szempontokat”, valamint a, part menti halászati tevékenységek előmozdításához, figyelembe véve a társadalmi-gazdasági szempontokat”;
- D. mivel a kiaknázott állományok megőrzésének és a KHP általános környezetvédelmi célkitűzéseinek elérése nem lenne elegendő annak megállapításához, hogy a KHP sikeres volt;

¹³ Európai Bizottság, Európai Éghajlat-politikai, Környezetvédelmi és Infrastrukturális Végrehajtó Hivatal, Bastardie, F., Feary, D., Kell, L., és mtsai., [Climate change and the common fisheries policy – adaptation and building resilience to the effects of climate change on fisheries and reducing emissions of greenhouse gases from fishing: final report](#), az Európai Unió Kiadóhivatala, 2022.

- E. mivel helyénvaló egyensúlyt tartani a fenntarthatóság három pillére között, és kezelni a közös halászati politika szociális dimenziójának hiányosságait;
- F. mivel a közös halászati politikának hozzá kell járulnia az uniós piac fenntartható élelmiszerrel való ellátásához és az uniós piac élelmiszerimporttól való függőségének csökkentéséhez is;
- G. mivel az élelmezésbiztonság a fenntartható fejlődési célok egyike; mivel a halfehérjének rendkívüli stratégiai értéke van, és nélkülözhetetlen az élelmezésbiztonság szempontjából; mivel a fogási ágazat az állati fehérje előállításának legalacsonyabb hatású rendszerei közé tartozik;
- H. mivel a Bizottság stratégiai célkitűzésként határozta meg, hogy az óceánokból több élelmiszert kell előállítani; mivel az akkori biztos, Karmenu Vella által kinevezett magas szintű tudományos csoport 2017. évi jelentése azt ajánlja, hogy „általánosítsák az óceánból származó élelmiszerek” felelős kultúrájának paradigmáját, és rögzítsék a széles körű uniós és globális rendszerszintű politikai menetrendekben”;
- I. mivel az uniós halászat az Unió stratégiai ágazata, amely jelentős számú közvetlen és közvetett munkahelyet biztosít a halászati és part menti területeken, és amely hozzájárul az élelmezésbiztonság biztosításához és fenntartható gazdaságot működtet azáltal, hogy összekapcsolja a foglalkoztatást és az emberek megélhetését a területtel és a kulturális hagyományok fenntartásával;
- J. mivel a halászat mind a tengeren, mind a szárazföldön munkahelyeket teremt; mivel egyes régiókban a helyi kirakodások biztosítják számos vállalkozás életképességét és az élénk part menti közösségek fennmaradását;
- K. mivel az akvakultúrás élelmiszertermelők és a kapcsolódó iparágak alapvető szerepet játszanak a társadalom és az általuk támogatott közösségek számára;
- L. mivel a halászat nélkülözhetetlen eleme az Unió élelmezésbiztonságának;
- M. mivel az uniós halászatból származó élelmiszerellátás biztosítására és a megfelelő életszínvonal biztosítására vonatkozó célkitűzéseknek nagyobb szerepet kell játszaniuk a döntéshozatali folyamatban;
- N. mivel az egészséges európai halászati ágazat elengedhetetlen a harmadik országoktól, például Kínától való függőség csökkentéséhez az EU élelmiszer-ellátása tekintetében;
- O. mivel az óceánt az emberiség közjavaként kell elismerni az ENSZ égisze alatt zajló nemzetközi tárgyalások során;
- P. mivel az EU-nak nemzetközi szinten elő kell mozdítania a közös halászati politika célkitűzéseit, egyenlő versenyfeltételeket kell teremtenie, és együtt kell működnie harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel a nemzetközi szabályoknak való megfelelés javítása érdekében, beleértve a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelmet célzó intézkedéseket, a rendelkezésre álló legjobb tudományos ismeretek alapján;

- Q. mivel az ágazatban dolgozók tényleges részvételével olyan halászati erőforrás-gazdálkodási politikát kell meghatározni, amely tiszteletben tartja a halászati erőforrásokhoz való kollektív hozzáférést, elsősorban azok biológiai szempontjain alapul, és olyan, a helyi közösségek bevonásával működő halászati gazdálkodási rendszer formájában valósul meg, amely figyelembe veszi a halászati erőforrások és az érintett tengeri területek sajátos feltételeit;
- R. mivel „A közös halászati politika ma és holnap: halászati és óceánpolitikai paktum a fenntartható, tudományos alapokon nyugvó, innovatív és inkluzív halászati gazdálkodás érdekében” című közleményében a Bizottság azt javasolja, hogy a közös halászati politikát jobban hajtsák végre, mintsem felülvizsgálják;
- S. mivel a 2016-tól kezdődően egymást követő regionális többéves tervek elfogadásakor az Európai Parlament és a Tanács úgy határozott, hogy csak a fő célállományok esetében írja elő az MFH-alapú halászati mortalitási szintek alkalmazását; mivel ezek a tervek rendelkeznek a szükséges további rugalmasságról is ezekben a halálozási referenciaszintekben, nevezetesen az állományok és a halászat közötti kölcsönhatások (blokkoló kvóta hatálya alá tartozó fajok hatásai) figyelembevételére érdekében; mivel a Földközi-tenger nyugati részére vonatkozó többéves tervben a jogalkotó továbbá úgy döntött, hogy 2025-re halasztja az MFH-alapú halászati mortalitási szintek alkalmazásának határidejét;
- T. mivel tudományosan elismert, hogy a maximális fenntartható hozam elérése az összes állomány esetében gyakorlatilag lehetetlen;
- U. mivel a halállományok egészsége a különböző uniós vizeken eltérő;
- V. mivel a közös halászati politika keretében elfogadott halászati gazdálkodási intézkedések eredményei már megmutatkoznak, mivel a fenntartható szinten kiaknázott halállományok száma növekszik, ami magasabb hozamot tesz lehetővé a túlhalászott állományok tekintetében;
- W. mivel az EU nem tartotta be a 2020-ig szóló határidőt a maximális fenntartható hozamnak az összes halállományra vonatkozó kiaknázási arányának elérésére; mivel azonban jelentős előrelépés történt a maximális fenntartható hozamra vonatkozó célkitűzés elérése felé, különösen az Atlanti-óceán északkeleti részén és a Balti-tengeren, ahol 2020-ban a kirakodások azon része, amely az EU kizárólagos kezelése alatt állt és amelyhez rendelkezésre állt tudományos szakvélemény, 99%-ban „fenntarthatóan kezelt állományokból” került ki;
- X. mivel az EU elkötelezte magát az ENSZ 2030-as menetrendjének teljesítésére, amely magában foglalja a 14. fenntartható fejlődési célt „az óceánok, a tengerek és a tengeri erőforrások fenntartható fejlődés érdekében történő megőrzésére és fenntartható használatára”;
- Y. mivel a közös halászati politika 2013. évi felülvizsgálata jelentős paradigmaváltáshoz vezetett a több évtizedes halászati gazdálkodás során, előírva, hogy minden fogást, különösen a kvótán kívüli fajok vagy a méreten aluli halak fogásait, a hajók fedélzetén kell tartani és ki kell rakodni; mivel azonban úgy tűnik, hogy ez az eszköz, amelyet arra terveztek, hogy hozzájáruljon a nem szándékos fogások visszaszűntetésének fokozatos

megszüntetésére irányuló célkitűzés végrehajtásához a halászatban, önmagában is célkitűzéssé vált;

- Z. mivel a kirakodási kötelezettség sok vegyes halászatot veszteséggé tesz, különösen azért, mert a halászoknak kis értékű vagy nem piacképes halakat kell válogatniuk és tárolniuk a fedélzeten, növelve a munkaerőt, csökkentve a pihenőidőt és a fedélzeten lévő tárolási helyet; mivel a kirakodási kötelezettség azzal a kockázattal is jár, hogy egyes állományok esetében a jogos halászati lehetőségek kihasználatlanok maradnak, mivel a hajóknak fel kell hagyniuk minden halászati tevékenységgel, amint egy állományra (blokkoló kvóta hatálya alá tartozó fajok) vonatkozó kvótájuk kimerült;
- AA. mivel a nem szándékos fogások szintje a különböző halászterületeken igen változó; mivel a közös halászati politikáról szóló alaprendelet 15. cikkében előírt különböző rugalmassági mechanizmusok végrehajtása számos összetett, folyamatosan változó és ellenőrizhetetlen eltérést eredményezett a kirakodási kötelezettségtől;
- AB. mivel a visszadobás gyakorlatának csökkentésére és megszüntetésére irányuló legsikeresebb politikákat világszerte fokozatos megközelítések révén hajtották végre úgy, hogy a politika a tapasztalatokból levont tanulságok alapján fejlődött;
- AC. mivel a fenntartható halászathoz új, szelektív halászeszközöket alkalmazó technikákra van szükség, amelyek a jó hozamot is biztosítják;
- AD. mivel a közös halászati politika és a technikai intézkedésekről szóló rendelet párhuzamosan alkalmazandó, és ezért az innovatív eszközök engedélyezésének megkönnyítése érdekében szükség van e rendelet felülvizsgálatára is;
- AE. mivel a teljes kifogható mennyiségeket (TAC) a halászat egészének irányításához szükséges mennyiségekhez kell igazítani; mivel az ICES jelezte, hogy számos teljes kifogható mennyiséget ki lehetne iktatni az uniós rendszerből anélkül, hogy ez aláássa a halászati erőforrásokkal való általános gazdálkodást¹⁴;
- AF. mivel a viszonylagos stabilitás elve, amelyet először az 1982. évi KHP alaprendelet állapított meg, és amelyet az 1983. évi TAC- és kvótarendelet hajtott végre, meghatározta a TAC tagállamonkénti elosztási kulcsát a múltbeli fogások (1973-1978) elosztási elve alapján, amint azt az 1976. évi hágai preferenciák is tartalmazzák;
- AG. mivel a viszonylagos stabilitás nagy jelentőséggel bír az Európai Unió halászflottájának kiszámíthatósága és folytonossága szempontjából;
- AH. mivel a brexit befolyásolta a halászati jogok eloszlását az EU-ban, és társadalmi-gazdasági hatást gyakorolt;
- AI. mivel az EU-nak teljesítenie kell a Párizsi Megállapodás éghajlatváltozás elleni küzdelemre vonatkozó céljait, és 2050-re klímasemlegesnek kell lennie, valamint teljesítenie kell a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) kötelezettségvállalásait,

---

¹⁴ ICES (2018) Az EU arra kéri az ICES-t, hogy adjon tanácsot a teljes kifogható mennyiségek halászati gazdálkodáshoz és állományvédelemhez való hozzájárulásának felülvizsgálatáról. Az ICES különleges kérésre nyújtott szakvéleménye. Northeast Atlantic ecoregions. sr.2018.15., közzététel: 2018. szeptember 20., <https://doi.org/10.17895/ices.pub.4531>.

ugyanakkor munkahelyeket és fenntartható növekedést kell teremtenie oly módon, hogy az ne veszélyeztesse az élelmiszer-termelést, az élelmiszer-ellátást és az élelmezésbiztonságot;

- AJ. mivel, bár nem a halászati ágazatban fordul elő a legtöbb baleset, az összes tengeri hajó közül a halászhajók azok, amelyek a leggyakrabban érintettek; mivel 2018-ban 40 %-kal nőtt a halászhajókat érintő események száma az előző évhez képest;
- AK. mivel ennek ellenére csökkenő tendenciát mutatott, az incidensek túlnyomó többsége (62,4%) emberi tényezőnek volt betudható, míg a második leggyakoribb okot (23,2%) a rendszer- és berendezéshibák jelentették; mivel a három leggyakrabban jelentett tényező, amelyek hozzájárulnak a halászhajókon az emberi tevékenység miatt bekövetkezett balesetekhez, a biztonsági tudatosság hiánya, a tudás hiánya és a fedélzeti személyzet nem megfelelő munkamódszerei; mivel mindezeket a tényezőket nem lehet külön kezelni a halászati ágazat jövedelmezőségétől, amelyet biztosítani kell ahhoz, hogy további beruházásokat eszközölhessen a biztonságos munkakörülmények terén;
- AL. mivel a halászati ágazaton belül világszerte évente 32 ezer ember hal meg, a balesetek több ezer áldozatát nem is számítva; mivel ezenkívül – amint azt az ágazati szervezetek is kiemelték – az utóbbi években aggasztó mértékben nőtt a foglalkozási megbetegedések száma, amelyek ehhez a megterhelő munkához kapcsolódnak;
- AM. mivel a halászat nehéz foglalkozás, amely komoly kockázatot jelent az abban részt vevők egészségére és biztonságára nézve; a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet már egy 2007-es egyezményben elismerte a tevékenység e jellemzőjét, és kérte az egyezményt ratifikáló országokat, hogy szavatolják a biztonságot és a tisztességes munkát az ágazatban dolgozók számára; elismeri, hogy a halászhajók fedélzetén dolgozó munkavállalók jóléte alapvető fontosságú az ágazat jövője szempontjából;
- AN. mivel ki kell emelni, hogy a tengeri halászati tevékenységek fontos szerepet játszanak a halászközösségek életszínvonalának javításában;
- AO. mivel az Európai Tengerügyi, Halászati és Akvakultúra-alap (ETHAA) pénzügyi támogatást nyújt a fenntarthatóbb halászat felé való elmozduláshoz, beleértve a halászhajók energiahatékonyságának növelését vagy az alacsony környezeti hatású halászeszközök irányába történő innovációt;
- AP. mivel azonban ez a támogatás nem elegendő; mivel a halászati kapacitásra vonatkozó korlátozások, valamint az egyes tagállamok által a nemzeti felső határukon belül biztosított szűk sávok nem teszik lehetővé a halászhajók fedélzetén a biztonság, a munka- és életkörülmények javítását; mivel az új karbonmentes meghajtórendszerek több helyet igényelnek a fedélzeten, mint a hagyományos motorok és üzemanyagtartályok;
- AQ. mivel a közös halászati politikáról szóló alaprendelet előírja, hogy a többéves terveket prioritásként kell elfogadni; mivel ez a megközelítés kétségtelenül hozzájárult az erőforrások jobb kezeléséhez és az ágazat viszonylagos biztonságához;
- AR. mivel egyes állományok különböző regionális többéves cselekvési tervek hatálya alá tartozó tengeri területeket fednek le, ezért a teljes elterjedési területükön következetes intézkedésekre van szükség;

- AS. mivel a KHP teljes körű végrehajtására egyelőre nem került sor, és bizonyos intézkedéseit, így például a halállomány-helyreállítási területek létrehozását még nem vették igénybe;
- AT. mivel a regionalizáció egyedülálló lehetőséget kínál a brüsszeli mikrogazdálkodás elkerülésére és a döntéshozatali folyamatnak a regionális és helyi sajátosságokhoz, a hagyományos struktúrákhoz (mint például a „kofradiák”) és a különleges tevékenységekhez (mint például a partról történő halászat és a kagylógyűjtés) való igazítására;
- AU. mivel az érintett ágazatokkal folytatott korai és hatékony konzultáció, valamint bevonásuk alapvető fontosságú a jó, működőképes, tisztességes, jól elfogadott és sikeres jogalkotáshoz, valamint annak végrehajtásához és betartásához; mivel ebben az összefüggésben a tanácsadó testületek szerepe létfontosságú, és tanácsaik kulcsfontosságúak a döntéshozatali folyamatban;
- AV. mivel a tanácsadó testületek alkalmasak arra, hogy kulcsfontosságú testületekké váljanak az eredményalapú irányításban vagy a közös kezelésben;
- AW. mivel míg a Bizottság rendszeresen közzétesz utólagos elemzést az uniós halászati flották gazdasági helyzetéről, a halászati gazdálkodással kapcsolatos stratégiákra vagy jogszabályokra irányuló kezdeményezéseiből gyakran hiányzik a megfelelő előzetes társadalmi-gazdasági értékelés;
- AX. mivel a tudomány, a halászok tapasztalata és a teljes körű hatásvizsgálatok biztosítják a döntéshozatal objektív alapját, és az ezek alapján hozott döntések szilárdabbak és könnyebben elfogadhatók az érintett ágazatokban;
- AY. mivel a halászat és az akvakultúra viszonylag kis gazdasági ágazatok, de társadalmi-gazdasági és élelmezésbiztonsági szerepük miatt stratégiai ágazatok, amint azt a Covid19-világjárvány és a közelmúltbeli nemzetközi geopolitikai fejlemények is mutatják;
- AZ. mivel a 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia a jó környezeti állapot elérése érdekében magában foglalja a halászat és a kitermelési tevékenységek által az érzékeny tengeri élőhelyekre és fajokra, többek között a tengerfenékre gyakorolt negatív hatások csökkentésének célkitűzését;
- BA. mivel az uniós biodiverzitási stratégia célkitűzései között szerepel a védett fajok járulékos fogásának olyan szintre csökkentése, amely lehetővé teszi a fajok helyreállítását és megőrzését;
- BB. mivel a belső piacon a tisztán növényi alapú termékeket már „hal” kereskedelmi név alatt vagy különböző halfajokként forgalmazzák;
- BC. mivel a kisüzemi – ezen belül a hagyományos kisüzemi – halászatok és a kagylóágazat stratégiai szerepet töltenek be az élelmiszer-ellátás biztosításában, és létfontosságú társadalmi-gazdasági szerepet töltenek be számos part menti közösségben;
- BD. mivel a kisüzemi – ezen belül a hagyományos kisüzemi – halászat sajátos jellemzőkkel

és kihívásokkal rendelkezik;

- BE. mivel előfordulhat, hogy a közös halászati politika és az abból eredő rendeletek nem elégítik ki megfelelően a kisüzemi – ezen belül a hagyományos kisüzemi – halászat sajátos jellemzőit, és ezekben az esetekben nem tudnak megfelelő, elégséges vagy szükséges választ adni számos olyan problémára, amelyekkel jelenleg szembesülnek;
- BF. mivel a professzionális tengeri tevékenységeket általában magas kockázatúnak és veszélyesnek tekintik, különösen a halászatot, ahol az uniós hajók 85%-a kisüzemi part menti hajó (kevesebb, mint 12 méter teljes hosszúságú), ennél fogva még nagyobb kockázatoknak vannak kitéve a kedvezőtlen időjárási viszonyok és a parthoz közeli tevékenység miatt;
- BG. mivel továbbá a kisüzemi part menti hajók esetében nehezebb a menedékhelyek kialakítása és a munkakörülmények javítása, valamint a flotta jelentős hányadának előregedett állapotával kapcsolatos kockázatokkal is számolni kell;
- BH. mivel továbbá a közelmúltbeli kihívások, mint például a brexit, a Covid19-világjárvány és az Ukrajna elleni orosz agresszív háború súlyosan érintették különösen a kisüzemi halászatot;
- BI. mivel az EMFAF-rendelet meghatározása szerint a „kisüzemi part menti halászat” a 12 méter teljes hosszúságot el nem érő, vontatott felszerelést nem használó tengeri és belvízi hajók, valamint a partról történő halászatot folytató halászok (beleértve a kagylógyűjtőket is), által végzett halászati tevékenység; mivel ez az uniós jogszabályok egyetlen meghatározása a kisüzemi part menti halászatra vonatkozóan;
- BJ. mivel a kisüzemi halászat meghatározó jellemzői számos tagállamban túlmutatnak az ETHAA meghatározásán, mivel egy sor további kritériumot is alkalmaznak, többek között a megengedett halászeszközök, a hajók maximális hossza, a motorteljesítmény, a halászati utak maximális időtartama, az azon kikötőtől való távolság, ahol a hajók működhethetnek, a működési terület, a megengedett maximális utazási idő és a hajó tulajdonjoga tekintetében;
- BK. mivel a Tanács felelős a halászati lehetőségek meghatározásáért, amelyeket a viszonylagos stabilitás elvének megfelelően osztanak el a tagállamok között; mivel a szubszidiaritás elvével összhangban a tagállamok felelősek a halászati lehetőségek elosztásáért a különböző flották között;
- BL. mivel a KHP 17. cikke szerint a tagállamok számára rendelkezésre álló halászati lehetőségek elosztása során a tagállamok átlátható és objektív – többek között környezetvédelmi, szociális és gazdasági jellegű – kritériumokat alkalmaznak, és törekednek arra, hogy ösztönzőket biztosítsanak a szelektív halászeszközöket vagy csökkentett környezeti hatású halászati technikákat alkalmazó halászhajók számára;
- BM. mivel a különböző országok ágazatai között jelentős különbségek lehetnek, és ezért nem kívánatos az egyenmegoldás alkalmazása;
- BN. mivel a HTMGB a közös halászati politika szociális dimenziójáról készített értékelése szerint a 23 part menti tagállam közül csupán 16 reagált a Bizottság azon kérésére, hogy tájékoztassa az alkalmazott elosztási módszerről; mivel e válaszok közül több csak korlátozott mértékben volt használható, mivel csak a nemzeti halászflootta átfogó leírását tartalmazták, vagy egyszerűen hangsúlyozták az elosztási mód mögött húzódó

szándékot anélkül, hogy kifejtették volna az alkalmazott „átlátható és objektív” kritériumokat;

- BO. mivel a Parlament több alkalommal felszólította a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsanak célzott támogató intézkedéseket a kisüzemi part menti halászati ágazat számára;
- BP. mivel az ETHAA pénzügyi támogatást nyújt a halászati tevékenységet megkezdő fiataloknak, miközben a későbbiekben semmilyen garancia nincs arra, hogy halászati lehetőségekhez jutnak;
- BQ. mivel a termelői szervezetek kulcsszerepet játszanak a közös halászati politika és a halászati és akvakultúra-ágazat közös piacszervezése célkitűzéseinek végrehajtásában és érvényesítésében;
- BR. mivel más hagyományos struktúrák, köztük a céhek kulcsfontosságú szereplők egyes tagállamok élelmiszerrendszerében, ahol nonprofit szociális gazdasági szervezetekként képviselik a halászati ágazatot, és különösen a kisüzemi part menti flottát és a kagylógyűjtőket, közös irányítási feladatokat látnak el a tengeri halászat és a halászati ágazatban dolgozók javára, valamint üzleti jellegű feladatokat is ellátnak, így például termékeket értékesítenek, továbbá tanácsadási és irányítási szolgáltatásokat nyújtanak;
- BS. mivel a halászati ágazat közvélemény általi megítélése még mindig negatív sztereotípiákat tartalmaz a tengeri élővilággal kapcsolatos halászati tevékenységről, az ágazat erőfeszítései, sikerei és a halászat fenntarthatóságának javítására irányuló folyamatos hajlandósága ellenére; mivel ez a negatív megítélés befolyásolja a vízi élelmiszer-fogyasztási mintákat és a munkahelyek vonzerejét egy olyan uniós halászati ágazatban, amely szintén hatalmas kihívással néz szembe a generációs megújulás terén;
- BT. mivel a generációs megújulás az ágazat vonzerejétől függ, és attól, hogy a fiatalabb generációk fenntartható és jövedelmező ágazatokban kívánnak-e dolgozni;
- BU. mivel a halászatot általánosan kockázatos szakmának tekintik, amelyet tovább súlyosbít a haláshajókkal kapcsolatos munka nehézsége és a kiszámíthatatlan jövedelmek; mivel ezek jelentős tényezők abban, hogy a fiatalok nem érdeklődnek a szakma iránt, ami veszélyezteti a generációs megújulást a halászati ágazatban és a halászati ágazat egészségének jövőjét;
- BV. mivel a halászok élet- és munkakörülményeinek, valamint biztonságának javítása átfogó társadalmi célkitűzés, amely elengedhetetlen a fiatalok odavonzásához és a generációs megújulás megvalósításához;
- BW. mivel a saját vállalkozást halászként indítani kívánó fiatalok jelentős akadályokkal szembesülnek;
- BX. mivel a közös halászati politika nem rendelkezik elegendő eszközzel, amelyek hozzájárulhatnának a halászat és az akvakultúra, mint szakma vonzerejének növeléséhez;
- BY. mivel a közös halászati politika nem említi az olyan jelentős társadalmi aggályokat, mint az éghajlatváltozás, a brexit, a zöld megállapodás, az energiaválság, vagy a tengeri védett területek növekvő számának az élelmezésbiztonságra gyakorolt hatása, a tengeri megújulóenergia-létesítmények bővítése és az energetikai átállás;

- BZ. mivel azonban a tagállamok és a halászati ágazatbeli partnerek többsége határozottan felhívja a figyelmet a halászati tevékenységből származó jövedelem bizonytalanságára néhány szegmensben, amelynek hatására a fiatalok nem érdeklődnek a halászati tevékenység iránt, ami az elmúlt években egyre inkább súlyosbodott és további nehézségeket okoz a tevékenység fenntartása terén, a part menti közösségeket érintő munkahelymegszűnések problémái mellett;
- CA. mivel azonban a tagállamok és a halászati ágazatbeli partnerek többsége határozottan felhívja a figyelmet arra az immár legalább két évtizede ismert problémára, hogy a fiatalok nem érdeklődnek a halászati tevékenység iránt, ami további nehézségeket okoz az egész iparág számára, és súlyosbítja a társadalmi problémákat a kontinentális Európában és a tengerentúli régiók part menti közösségeiben egyaránt;
- CB. mivel a halászati ágazatban dolgozók jelentős része nő, akik közül a legtöbben szárazföldön dolgoznak, gyakran informálisan, tengeri alapú tevékenységeket támogatva, különösen a kisüzemi halászat esetében; mivel az ágazathoz való jelentős hozzájárulásuk ellenére a nők szerepét még mindig nem ismerik el kellőképpen;
- CC. mivel a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelem elősegíti az egyenlő versenyfeltételek biztosítását az EU és bizonyos, alacsonyabb szociális és környezetvédelmi normákkal rendelkező külföldi flották között, amelyek potenciálisan alááshatják az uniós termelők versenyképességét termékeik uniós piacon történő értékesítése során; mivel azonban a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni jogszabályok önmagukban nem képesek egyenlő versenyfeltételeket biztosítani;
- CD. mivel az uniós fenntarthatósági modell védelme és előmozdítása tökéletesen összeegyeztethető az uniós ágazatok védelmével, és együtt kell járnia azzal;
- CE. mivel az uniós tőkével rendelkező közös vállalkozások szerepet játszanak a közös halászati politika értékeinek és fenntarthatósági célkitűzéseinek terjesztésében, valamint fontos szerepet játszanak a harmadik országokkal folytatott fejlesztési együttműködésben, hozzájárulva a gazdaság, a munkakörülmények és az élelmezésbiztonság javításához azokban az országokban, ahol a székhelyük található;
- CF. mivel a halászat kiemelkedő szerepet játszott az Egyesült Királyság uniós tagságáról szóló 2016. évi népszavazást megelőző kampányban;
- CG. mivel a tonhalfilére vonatkozó autonóm vámkontingensek növelése a kínai iparnak kedvezett, amely nem garantálja a nyomon követhetőséget és támogatásokra támaszkodik;
- CH. mivel a legkülső régiók az EUMSZ 349. cikkében említett, távoli fekvésükhöz, domborzatukhoz, kis piacaikhoz és éghajlatukhoz kapcsolódó sajátos kihívásokkal néznek szembe; mivel a legkülső régiókban folytatott halászat sajátos jellemzőit a közös halászati politika nem veszi kellőképpen figyelembe;
- CI. mivel a legkülső régiókban a hagyományos kisüzemi halászat jelentős gazdasági hajtóerő, az élelmiszer-önrendelkezés forrása és e területek kultúrájának részét képező hagyományos tevékenység, amely munkahelyeket teremt a tengeren és a

feldolgozóiparban, és hozzájárul az idegenforgalmi ágazat dinamizmusához, amely e régiók fontos gazdasági motorja;

- CJ. mivel a legkülső régiók halászati ágazatának túlélése érdekében és a 14. fenntartható fejlesztési célban említett, a kis szigetekre és területekre vonatkozó megkülönböztetett bánásmód elvével összhangban lehetővé kell tenni, hogy az EUMSZ 349. cikke alapján támogassák a legkülső régiók azon kisüzemi halászhajóinak megújítását, amelyek minden fogásukat a legkülső régiókban lévő kikötőkben rakodják ki, és hozzájárulnak a helyi fenntartható fejlődéshez;
- CK. mivel az annak megállapítására szolgáló mutatók, hogy a halászati kapacitás egyensúlyban van-e a rendelkezésre álló halászati lehetőségekkel, nem igazodnak a legkülső régiók helyi flottáinak jellemzőihez;
- CL. mivel a legkülső régiók különleges jellemzőit és állandó strukturális korlátait el kell ismerni és figyelembe kell venni; hangsúlyozza, hogy a halászati ágazat fontos szerepet játszik e régiók társadalmi-gazdasági helyzetében, foglalkoztatásában és a gazdasági és társadalmi kohézió előmozdításában, és hogy a fenntartható kék gazdaságban lehetőség van a foglalkoztatás növelésére; kiemeli, hogy a földrajzi elhelyezkedés kiváltságos helyzetbe hozza a legkülső régiókat a part menti és óceáni területek megfigyelése és ellenőrzése terén, és ezt a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni uniós erőfeszítésekhez kell felhasználni;
- CM. mivel az éghajlatváltozás komoly kihívást jelent a vízi erőforrások megőrzése és a halászatotól függő piaci szereplők jövőbeli megélhetése szempontjából;
- CN. mivel a halászok az éghajlatváltozás áldozatai;
- CO. mivel az éghajlatváltozás közvetlen és jelentős hatást gyakorol a tengeri fajokra azáltal, hogy megváltoztatja azok egyedszámát, sokféleségét, eloszlását és vándorlási mintáit, és hatással van táplálkozásukra, fejlődésükre és szaporodásukra, valamint a fajok közötti kapcsolatokra; mivel ezek a változások hatással vannak a közös halászati politikára és az uniós vizekkel való gazdálkodásra;
- CP. mivel a tengeri ökoszisztémák ellenálló képessége és jó egészsége elengedhetetlen mind az éghajlat szabályozásához, mind a halállományok megőrzéséhez;
- CQ. mivel a kék szén ökoszisztémáinak megőrzése és regenerációja alapvető fontosságú a part menti közösségek és a halászati ágazat ellenálló képessége szempontjából;

A közös halászati politika általános célkitűzései

1. emlékeztet arra, hogy a közös halászati politikának biztosítania kell, hogy a halászati és az akvakultúra-tevékenységek környezetvédelmi szempontból hosszú távon fenntarthatók legyenek, és hogy kezelésük összhangban legyen a gazdasági, a társadalmi és a foglalkoztatási előnyök elérésére irányuló célkitűzésekkel, valamint hogy hozzájáruljanak az élelmiszerellátás biztosításához; továbbá emlékeztet arra, hogy az EUMSZ 39. cikke meghatározza, hogy a közös halászati politikának biztosítania kell

az ellátás hozzáférhetőségét, és megfelelő életszínvonalat kell biztosítani a halászati és akvakultúra-közösségek számára;

2. sajnálja, hogy 2014 óta a közös halászati politika végrehajtása nem vette kellően figyelembe a társadalmi-gazdasági szempontokat, az élelmiszer-ellátás elérhetőségét vagy az ökoszisztéma-alapú megközelítést, amelyek mindegyike szükséges az állományok fenntartható kezelésének biztosításához;
3. úgy véli, hogy a halászati ágazatra gyakorolt, ebből eredő negatív hatások súlyosbodtak, mivel olyan új, példátlan kihívások merültek fel, amelyeket 2012-ben, a közös halászati politika tervezésekor nem lehetett előre jelezni, mint például a brexit, a Covid19-világjárvány és az energiaválság; kiemeli az Ukrajna elleni orosz agresszív háború súlyos hatását, amely káros hatással van olyan területekre, mint például a tengeri biztonság, ami a halászati tevékenységek megzavarásához vezet, különösen a Fekete-tengeren, az úszó bányák sodródása miatt, és a biológiai sokféleség csökkenéséhez vezet, amit különösen a fekete-tengeri ceffélék halálozásának riasztó növekedése tükröz;
4. üdvözli, hogy az EU gyorsan intézkedéseket fogadott el az ágazat támogatására és enyhítésére a nehéz időkben; hangsúlyozza azonban, hogy ennek a helyzetnek a halmozott hatásai számos flottát az összeomlás szélére sodortak, és aláásták több ezer vállalkozás jövedelmezőségét addig a pontig, ahol már a túlélésük is veszélyben van, potenciálisan pusztító hatásokkal a foglalkoztatásra és a társadalmi kohézióra a part menti területeken;
5. hangsúlyozza, hogy a közös halászati politika végrehajtásának alkalmazkodnia kell az éghajlatváltozás elleni küzdelem kihívásához, ahol az EU elkötelezte magát amellelt, hogy 2050-re klímasemlegessé válik;
6. ezért úgy véli, hogy a közös halászati politikát továbbra is végre kell hajtani, és szükség esetén ennek megfelelően meg kell reformálni és ki kell igazítani;
7. hangsúlyozza, hogy a tengeri eredetű élelmiszerek nagyon jó minőségű fehérjeforrás és az egészséges táplálkozás létfontosságú része, amelynek szénlábnyoma általában alacsonyabb, mint a szárazföldi élelmiszereké; felhívja ezért a figyelmet arra, hogy a tengeri eredetű élelmiszerek stratégiai értékkel bírnak az európai zöld megállapodással összefüggésben, és hozzájárulnak számos fenntartható fejlődési célhoz, például a 2. fenntartható fejlődési célhoz („Az éhezés felszámolása”), a 3. fenntartható fejlődési célhoz („Jó egészség és jóllét”), a 12. fenntartható fejlődési célhoz (Felelős fogyasztás és termelés), a 13. fenntartható fejlődési célhoz („Éghajlat-politikai fellépés”) és a 14. fenntartható fejlődési célhoz („Az óceánok és tengerek védelme”);
8. úgy véli, hogy a közös halászati politikának minden politikai célkitűzést egyformán tiszteletben kell tartania; hangsúlyozza, hogy a KHP-ban meg kell őrizni az egyensúlyt a fenntarthatóság három pillére között; ezért támogatja a közös halászati politika társadalmi-gazdasági és élelmezésbiztonsági dimenziójában a hiányosságok megerősítését, kezelését és a törekvések fokozását, valamint az ökoszisztéma-alapú megközelítés teljes körű alkalmazását és nemzetközi dimenziójában az egyenlő versenyfeltételek megteremtését;
9. véleménye szerint a halászati politika célja többek között a lakosság hallal való ellátásának szavatolása az élelmezésbiztonság és -szuverenitás biztosításának részeként,

a part menti közösségek fejlesztése, a halászattal kapcsolatos szakmák társadalmi elismerésének előmozdítása és ösztönzése, valamint a munkahelyteremtés és a halászok életkörülményeinek javítása;

10. felhívja a Bizottságot, hogy e célból rendszeresen végezzen teljes körű előzetes és utólagos hatásvizsgálatokat, többek között társadalmi-gazdasági elemzéseket is, mielőtt bármilyen stratégiára vagy jogszabályra tesz javaslatot, vagy politikai döntéshozatalra kerül sor, a halászati ágazatban érdekelt valamennyi féllel folytatott konzultáció mellett;
11. megjegyzi, hogy míg a közös halászati politikáról szóló alaprendelet kiemeli a politika környezetvédelmi, társadalmi-gazdasági és élelmezésbiztonsági célkitűzéseit, a mélytengeri állományokra vonatkozó (EU) 2016/2336 rendelet kizárólag a környezeti szempontokkal foglalkozik; úgy véli, hogy a jövőben az alaprendeletnek alárendelt valamennyi rendeletnek teljes mértékben magában kell foglalnia a társadalmi-gazdasági és az élelmezésbiztonsági szempontokat;
12. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy helyezzenek nagyobb hangsúlyt a politikai döntéshozatal során a halászat fontosságára az élelmezésbiztonsághoz való hozzájárulás szempontjából, kiváló minőségű tengeri termékek biztosításával, különösen a Covid19-világjárványhoz hasonló válsághelyzetekben, valamint az európai part menti és szigeti közösségek gazdasági és társadalmi struktúrájához, valamint kulturális, turisztikai és gasztronómiai örökségéhez való hozzájárulásában;
13. hangsúlyozza a halászok és az akvakultúra-termelők stratégiai szerepét az élelmiszer-értékláncban és az élelmezésbiztonságban, valamint a nők – mint halászok, hajóparancsnokok, hálójavítók, parti asszisztensek és csomagolók stb. – szerepét, valamint az elismerés iránti igényüket;
14. emlékeztet arra, hogy minden tenger és óceán globális közjó, és hogy a tengeri erőforrások természetes közjavak, hogy a halászati tevékenységek és a gazdálkodás ezen erőforrásokon alapuló eszköz, és közös örökségünkhöz tartozik, és hogy ezeket az erőforrásokat megbízható tudományos tanácsadás alapján kell kezelni oly módon, hogy garantálják a legmagasabb hosszú távú előnyöket az egész társadalom számára;
15. úgy véli, hogy a halászati és akvakultúra-termékeket feldolgozó vállalatokra vonatkozó de minimis támogatási felső határt össze kell hangolni a mezőgazdasági feldolgozó vállalatokra vonatkozó azonos rendszerrel a következetesség biztosítása és az élelmezésbiztonság garantálása érdekében; ezért üdvözli a de minimis rendszer Bizottság által e tekintetben elfogadott módosításait;

Maximális fenntartható hozam (MFH)

16. emlékeztet arra, hogy a közös halászati politikának többek között „annak biztosítására kell törekednie, hogy a tengerek élő biológiai erőforrásainak kiaknázása helyreállítsa és olyan szinten tartsa a halászott fajok állományait, amely meghaladja a maximális fenntartható hozamot előállítani képes szintet”, és hogy „a maximális fenntartható hozamot legkésőbb 2020-ig (...) valamennyi állomány esetében el kell érni”, valamint 2025-ig a Földközi-tenger nyugati térségében élő tengerfenéki állományokra vonatkozó gazdálkodási terv hatálya alá tartozó állományok esetében; kiemeli ugyanakkor, hogy a

multispecifikus halászatok esetében az MFH-modellen alapuló fajgazdálkodás még a tudományosan jól ismert és dokumentált halászatok esetében sem alkalmazható;

17. úgy véli, hogy a maximális fenntartható hozamnak a halászati gazdálkodás referenciapontjaként való bevezetése hozzájárult a halállományok általános állapotának javításához; emlékeztet arra, hogy a közös halászati politika alkalmazásának évei során a halászati ágazat jelentős erőfeszítéseket tett annak érdekében, hogy csökkentse a halászati terhelést addig a pontig, hogy 2020-ban a teljes halászati mortalitási arány (F/FMFH) 1 alá esett az Atlanti-óceán északkeleti részén;
18. hangsúlyozza, hogy alapvető fontosságú a halállományok újjáépítésének és a legnagyobb fenntartható hozam szintje felett tartásának folytatása és felgyorsítása, különösen a Földközi-tengeren, ahol az F/FMFH 1 felett marad, miközben biztosítja a tengeri eredetű élelmiszerek maximális fenntartható szintjét az élelmiszer-ellátás elérhetőségének, valamint a halászok és a part menti közösségek pozitív társadalmi és gazdasági megtérülésének biztosítása érdekében;
19. ennek kapcsán úgy véli, hogy a maximális fenntartható hozamra vonatkozó célkitűzést a realitások fényében, valamint a Szerződésben és az Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezet (FAO) magatartási kódexében foglalt társadalmi-gazdasági, arányossági és élelmezésbiztonsági dimenziók figyelembevételével kell megvalósítani;
20. úgy véli továbbá, hogy az MFH-t egy ökoszisztéma-alapú modell részeként kell kidolgozni, amely magában foglalja az állományok állapotát befolyásoló összes tényezőt, beleértve a fajok kölcsönhatásait, a globális felmelegedést és a szennyezést, annak biztosítása érdekében, hogy az állomány kimerülését ne csak a halászati ágazatnak tulajdonítsák;
21. felhívja a Bizottságot, hogy az érdekelt felekkel folytatott széles körű konzultációt követően vizsgálja meg olyan halászati gazdálkodási célkitűzések bevezetésének lehetőségét, amelyek biztosítják mind a halállományok optimális szintjét, mind a flották optimális társadalmi-gazdasági teljesítményét;
22. felkéri e tekintetben a projekteket kezdeményezni kívánó tagállamokat, beleértve adott esetben más típusú gazdálkodási intézkedéseket, például a maximális gazdasági hozamot, hogy indítsanak konzultációkat annak megállapítására, hogy az ilyen kísérleti projekteket hol lehet a legjobban végrehajtani;

Kirakodási kötelezettség és a nem szándékos fogások csökkentése

23. megismétli a kirakodási kötelezettségről szóló, 2021. május 18-i állásfoglalásában kifejtett nézeteit; emlékeztet arra, hogy bizonyos nem kívánt fogások vagy járulékos fogások elkerülhetetlenek, különösen vegyes halászat esetén, mivel a halak károsodhatnak vagy eladhatatlanná válhatnak, alulméretezhetőek vagy emberi fogyasztásra alkalmasak lehetnek, de értékesítésre tilosak stb.; továbbá emlékeztet arra, hogy az összes érdekelt fél folyamatos erőfeszítései és együttműködése ellenére a kirakodási kötelezettség nem hajtható végre megfelelően, ha bizonyos hiányosságok, például a fedélzeti tárolókapacitás vagy a kikötői gyűjtőlétesítmények hiánya, valamint a mentességek megfelelő felhasználása nem javul; rámutat arra, hogy ezek a hiányosságok akadályozzák a megfelelő végrehajtást, ami az állományokra vonatkozó elégtelen adatgyűjtést eredményez, és megnehezíti a fogások pontos becslését, ezáltal akadályozva a halállományok megbízható tudományos becslését;

24. hangsúlyozza, hogy a kirakodási kötelezettség nem önmagában vett cél, hanem a nem szándékos fogások minimalizálásának eszköze; e tekintetben hangsúlyozza, hogy az elmúlt években elért nagyobb szelektivitásnak köszönhetően jelentősen csökkent a nem kívánt járulékos fogások száma; kiemeli, hogy ez a halászok által a tudományos közösséggel együttműködésben, a szelektivebb halászati technikák és eszközök fejlesztését támogató, alkalmazott ismeretekkel együtt tett erőfeszítések eredménye; hangsúlyozza ezért, hogy több erőfeszítést kell összpontosítani a fejlesztés finanszírozására, valamint a szelektivitáshoz és a jobb adatgyűjtéshez hozzájáruló halászeszközök alkalmazására;
25. emlékeztet arra, hogy a Parlament felkérte a Bizottságot, hogy értékelje a kirakodási kötelezettség végrehajtását, beleértve a kirakodási kötelezettség társadalmi-gazdasági hatásának értékelését, amelyet minden halászatra vonatkozóan végre kell hajtani, beleértve a kisüzemi halászatokat is;
26. úgy véli továbbá, hogy
- a jelenlegi kirakodási kötelezettséget gyakorlatiasan kell alkalmazni, figyelembe véve az egyes halászatok sajátosságait; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a halászok tapasztalatokat szerezzenek arról, hogy mikor és hol kell halászni, miközben elkerülik a nem kívánt fogásokat, értékelve a szelektivitás javítására irányuló erőfeszítéseiket;
  - ösztönözni kell a kvótacseréket a tagállamok és a termelői szervezetek között a kvóták összevonása, valamint a technikai és térbeli időbeli szelektivitás révén;
  - el kell ismerni a kirakodási kötelezettség alóli, a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményeken alapuló mentességek fenntartásának, valamint a kirakodási kötelezettség végrehajtásával járó adminisztratív terhek csökkentésének fontosságát; a Bizottságnak ezt figyelembe kell vennie azok felülvizsgálata során;
  - a kirakodási kötelezettséget annak hatályát is beleértve felül kell vizsgálni a blokkoló kvóta hatálya alá tartozó fajokkal és az összetett eltérésekkel kapcsolatos problémák korlátozása érdekében;
  - a kirakodási kötelezettséget hatékonyan ellenőrizni és érvényesíteni kell, és ugyanakkor vonzóbbá kell tenni a piaci szereplők felelősségvállalása és ezáltal a szabályoknak való megfelelés javítása érdekében, különösen ösztönzők révén, például a mesterséges intelligencia eszközök használatának ösztönzése érdekében a szelektivitás és a fajok azonosításának javítása, valamint az európai kikötők megfelelő javítása és kiigazítása érdekében; sürgeti a tagállamokat, hogy teljes mértékben használják fel az ETHAA kínáلتa lehetőségeket és támogatást erre a célra;
27. kitart amellett, hogy a nem szándékos fogások minimalizálásának célját nem lehet kielégítően elérni a kirakodási kötelezettséggel, és azt elsősorban technikai intézkedések alkalmazásával kell elérni, és azt a fogások jobb dokumentálásával kell támogatni, a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvélemények alapján; felhívja a Bizottságot, hogy értékelje a nem kívánt fogások minimalizálásának egyéb alternatíváit, valamint tegyen javaslatot a kirakodási kötelezettség jobb működését célzó

intézkedésekre, párhuzamosan a kirakodási kötelezettség végrehajtásának különböző módjaival és a szelektívebb halászeszközök fejlesztésével;

Állományvédelmi intézkedések

Halászati lehetőségek

28. emlékeztet arra, hogy a teljes kifogható mennyiségek (TAC) és a kvóták jelentik a halászati mortalitás kezelésének legközvetlenebb módját, de az egyetlen állományra vonatkozó teljes kifogható mennyiségek (a blokkoló hatás miatt) problematikusak lehetnek a vegyes halászatokban;
29. hangsúlyozza, hogy a teljes kifogható mennyiségek meghatározásakor javítani kell a vegyes halászatra vonatkozó tudományos szakvéleményeket, figyelembe véve az éghajlatváltozás óceánra gyakorolt hatásait, valamint figyelembe véve a fogások összetételét és a fajok áthelyezését az éghajlatváltozás miatt;
30. hangsúlyozza, hogy a kvótaszabályozás hatálya alá tartozó halászatok esetében a blokkoló kvóta hatálya alá tartozó fajok problémája az idény vége előtt véget vehet a halászati műveleteknek, ami jelentős gazdasági következményekkel járhat a halászokra nézve; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy használják ki a közös halászati politika jelenlegi lehetőségeit, például a kvótacseréket vagy az évközi és fajok közötti rugalmasságot, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy egy jó kvótarendszernek megfelelő mértékű rugalmasságot kell biztosítani, mivel lehetővé tenné, hogy a blokkoló kvóta hatálya alá tartozó fajok esetében kiegészítő kvótákra szoruló halászok és a rendelkezésre álló kvótákkal rendelkező halászok kölcsönösen előnyös eredményt érjenek el;
31. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy vegyék fontolóra a teljes kifogható mennyiségek éves vagy kétéves időszaknál hosszabb időszakra történő meghatározását, különösen a fő célállományok tekintetében, mindig a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvélemények alapján, annak érdekében, hogy nagyobb kiszámíthatóságot és hosszú távú biztonságot nyújtsanak a halászok számára, és összhangban legyenek a legnagyobb fenntartható hozam elvével; felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményt kérje az egyes állományokra vonatkozó teljes kifogható mennyiségek megszüntetésének lehetőségéről, miközben biztosítja, hogy az érintett állomány rövid és középtávon a biztonságos biológiai határértékeken belül maradjon;
32. hangsúlyozza, hogy a négy évtizeddel ezelőtt létrehozott viszonylagos stabilitást széles körben elfogadják mint a halállományok országok közötti megosztásának hosszú távú kiszámíthatóságát és folytonosságát biztosító alapvető eszközt;

Flottairányítás

33. felhívja a figyelmet arra, hogy a hajók fedélzetén a biztonsági feltételek javítására irányuló nemzetközi és közösségi erőfeszítések ellenére továbbra is hiányosságok tapasztalhatók, ugyanis a hajókra és a fedélzetén tartózkodó személyekre vonatkozó szabályokat és védelmi rendszereket megállapító nemzetközi egyezmények elsősorban a nagyobb hajókra vonatkoznak;

34. újfent hangsúlyozza, hogy a fedélzeti élet- és munkakörülmények nem választhatók el a biztonsági feltételektől; úgy véli, hogy a hajókon a jó munka- és életkörülmények és azok megfelelő korszerűsítése javítja a biztonságot, valamint a halászok pihenőidejét; úgy véli, hogy ezek a szempontok közvetlen hatással vannak a fedélzeti biztonságra, mivel a halászhajókon bekövetkező balesetek és események nagy százaléka továbbra is emberi hibához kapcsolódik, akár az ismeretek hiánya, akár a képzés vagy a fáradtság miatt;
35. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy méretüktől függetlenül biztosítsák a hajók fedélzetén a legmagasabb szintű biztonságot; arra ösztönzi az ágazatot, hogy a lehető legjobb körülményeket valósítsa meg a fedélzeti biztonság érdekében;
36. figyelembe véve az ETHAA jelenlegi lehetőségeit az egészség, a biztonság, a munkakörülmények és az energiahatékonyság támogatására a halászhajók fedélzetén, ragaszkodik ahhoz, hogy a bruttó tonnatartalom jelenlegi használata az EU-ban a halászati kapacitás mérésére szolgáló mérceként akadályozhatja a hajók energiahatékonyságának, biztonságának és kényelmének javítását, mivel korlátozza a cseréjük és korszerűsítésük lehetőségeit, vagy növeli a helyet, még akkor is, ha nem növeli a hajók azon képességét, hogy többet halásszanak; hangsúlyozza, hogy ez viszont akadályozza a fent említett jellemzők javítását, ami végső soron elősegítené a foglalkoztatást, a part menti közösségek fejlődését és az ágazat vonzerejét, különösen a fiatalok és a nők számára;
37. tudomásul veszi az EU halászati és akvakultúra-ágazatának energetikai átállásáról szóló bizottsági közleményt¹⁵, amelynek célja annak biztosítása, hogy a halászati ágazat hozzájáruljon ahhoz, hogy az EU 2050-re klímasemlegessé váljon, miközben biztosítja, hogy az EU-ban a halászat társadalmi, gazdasági és környezeti szempontból fenntartható legyen; rámutat, hogy ez az átmenet számos akadályba ütközik, mint például a halászati kapacitás jelenlegi meghatározása és korlátai; emlékeztet arra, hogy a hidrogén-, ammónia- vagy elektromos motorok általában nehezebbek és nagyobbak, mint az egyenértékű dízelmotorok, és hogy a fedélzetre történő telepítésük ezért további bruttó tonnatartalmat igényel, és hogy hiányoznak az adaptált technológiák, magas költségeik, valamint a kifejezetten a halászati és akvakultúra-ágazatra összpontosító kutatás és fejlesztés hiánya; sajnálja, hogy a Bizottság közleménye nem foglalkozik ezekkel az akadályokkal;
38. felhívja a Bizottságot, hogy javasoljon intézkedéseket a halászati ágazat szén-dioxid-mentesítésének elősegítése, az előregedő halászhajók problémájának megoldása, valamint a biztonsági és munkakörülmények javítása érdekében; úgy véli, hogy az ilyen intézkedések adott esetben magukban foglalhatják a következőket:
- a rendelkezésre álló bruttó tonnatartalom teljes körű kihasználása a nemzeti kapacitás felső határain belül,
  - a halászati kapacitás újradefiniálásával, például a „szociális és biztonsági” vonatkozású tonnatartalomnak a halászati kapacitás kiszámításából való kizárásával,
  - a bruttó tonnatartalomra és a motorteljesítményre vonatkozó halászati kapacitáskorlátok növelése, anélkül, hogy növelnék a hajók azon képességét, hogy több halat fognak;

---

¹⁵ COM(2023)0100.

39. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy könnyítsék meg az ipari szakemberek számára az ETHAA forrásaihoz való hozzáférést;
40. felhívja továbbá a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel a kutatást és a fejlesztést, igazítsák ki az állami támogatási politikát és az ETHAA alappal szinergiában biztosítsanak megfelelő és elégséges finanszírozást annak érdekében, hogy az ágazat képes legyen elérni az uniós flotta dekarbonizációját az európai zöld megállapodás és az egyéb kapcsolódó kötelezettségek által megkövetelt szoros határidőn belül;
41. felhívja továbbá a Bizottságot, hogy a 2022. június 17-i 12. miniszteri konferenciáján (MC12) elfogadott, a halászati támogatásokról szóló WTO-megállapodással összhangban vizsgálja felül az ETHAA-t a karbonsemlegesség elérése érdekében; kéri az új hajók finanszírozásának jóváhagyását a nemzetközi halászati megállapodásokban meghatározott paramétereken belül;
42. továbbá gazdasági átmeneti támogatás kidolgozására szólít fel a dekarbonizáció előmozdítása érdekében, amely valamennyi flottaszegmensre kiterjed; ragaszkodik ahhoz, hogy ezt a támogatást a meglévő hajók helyettesítésére is használják, mivel a flotta nagyon régi, hatékonyabb, biztonságosabb, technológiailag innovatívabb és tágasabb hajókkal, amelyek hozzájárulnak az ágazat vonzóbbá tételéhez és a generációs megújulás előmozdításához;
43. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy egészítsék ki az ETHAA-finanszírozást, például a Méltányos Átállást Támogató Alap, a REPowerEU és a Horizont Európa révén a dekarbonizáció megkönnyítése és a kutatás finanszírozása érdekében, egy olyan igazságos ökológiai átmenet elősegítése érdekében, amely senkit sem hagy hátra;
44. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy működjenek együtt a kutatás támogatása és a szelektív halászat innovatív eszközeinek és technikáinak lehetővé tétele érdekében, amelyek hozzájárulnak a CO₂-kibocsátás és az üzemanyag-felhasználás jelentős csökkentéséhez;

Regionális többéves tervek

45. elismeri a többéves terveknek mint a hosszú távú regionális halászati gazdálkodás fő kereteinek alapvető szerepét, amely a rendelkezésre álló legjobb tudományos, műszaki és gazdasági tanácsokon alapul, de sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy ezek nem érték el teljes potenciáljukat;
46. felhívja a Bizottságot annak értékelésére, hogy mennyire hatékonyan hajtják végre a meglévő többéves terveket annak biztosítása érdekében, hogy azok hozzájáruljanak a KHP célkitűzéseikhez; ahol szükséges, ezeket a terveket frissíteni és javítani kell, hogy azok figyelembe vegyék a társadalmi-gazdasági megfontolásokat és a változó feltételeket;
47. felhívja a Bizottságot, hogy a terület más partnereivel – nevezetesen a nem uniós országokkal és az érintett regionális halászati gazdálkodási szervezetekkel – együttműködve vizsgálja meg, hogy a más tengeri medencékben érvényben lévőkhöz hasonló többéves cselekvési terveket lehetne-e javasolni az EU fennmaradó vizeire, különösen a Földközi-tenger keleti térségére és a Fekete-tengerre, és hogy ezek hogyan egészíthetnék ki az e tengeri medencékben már meglévő gazdálkodási eszközöket, és

hogyan működhetnének együtt azokkal;

48. hangsúlyozza, hogy szinergiákat kell biztosítani a regionális többéves tervek és az egyes medencékre vonatkozó egyedi tengerpolitikák között;
49. úgy véli, hogy elengedhetetlen, hogy a halászati gazdálkodásért felelős valamennyi helyi és regionális hatóságot, valamint a tanácsadó testületeket, amelyek e tekintetben alapvető szerepet játszanak, teljes mértékben bevonják a KHP-vel összhangban lévő többéves tervek meghatározásába, kidolgozásába és végrehajtásába;
50. hangsúlyozza, hogy a halászat az az ágazat, amely leginkább függ az egészséges, termelékeny és ellenálló állományoktól és a tengeri ökoszisztémáktól, és hogy ezeket az ökoszisztémákat a tengeri környezet számos más felhasználása és tevékenysége is érinti, mint például a tengeri közlekedés és turizmus, a városi és tengerparti fejlődés, a nyersanyagok és energiaforrások kiaknázása, beleértve a tengerfenéki bányászatot, valamint a tengeri szennyezés és az éghajlatváltozás; következésképpen hangsúlyozza, hogy javítani kell az ökoszisztéma-alapú megközelítés végrehajtását regionális, nemzeti és európai szinten, amelyhez a többéves cselekvési tervek és más irányítási eszközök kulcsfontosságú szerepet játszanak;
51. hangsúlyozza, hogy következetes halászati gazdálkodási intézkedésekre van szükség a régiókon túlnyúló, több többéves terv hatálya alá tartozó állományok, valamint a többéves terv hatálya alá nem tartozó régiók tekintetében;

Irányítás

52. határozottan javasolja, hogy tekintettel a halászat és az akvakultúra mint egészséges, fehérjében gazdag és jó minőségű élelmiszerforrás stratégiai jelentőségére, e politika kapjon nagyobb, az érdemeinek megfelelő, stratégiai elismerést a Bizottságon belül, és hogy a Bizottság illetékes szervezeti egységei rendelkezzenek megfelelő számú halászati és akvakultúra-szakértővel;
53. kéri, hogy a biztosi testület jövőbeli összetételében legyen egy biztos, aki kizárólag a halászattal, az akvakultúrával és a tengerügyekkel foglalkozik;
54. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a Bizottság a közös halászati politika 50. cikkében említett éves jelentéseit megfelelően részletes információkkal egészítse ki, hogy lehetővé tegye a közös halászati politika Bizottság általi végrehajtásának hatékony nyomon követését és értékelését; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy a KHP felülvizsgálata során módosítsa a 49. cikket annak érdekében, hogy határidőt állapítson meg a felülvizsgálat után 10 évvel, majd azt követően ötévente benyújtandó jelentés tekintetében az Európai Parlament és a Tanács számára;
55. felszólítja a Bizottságot, hogy jobban támogassa a tagállamokat a közös halászati politika célkitűzéseinek végrehajtásában, tiszteletben tartásának és betartásának biztosításában; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak és a tagállamoknak átlátható módon kell gazdálkodniuk a halászati erőforrásokkal; hangsúlyozza, hogy az átlátható irányítás elengedhetetlen az uniós polgárok magas szintű bizalmának biztosításához és az uniós halászati ágazat jó hírnevének fenntartásához;

56. javasolja a Bizottságnak és a Tanácsnak, hogy az Európai Parlament teljes politikai képviselőket biztosító megfigyelői státuszt kapjon a halászati lehetőségekről szóló éves tárgyalásokon;

Regionalizáció és az érdekeltek bevonása

57. hangsúlyozza a regionalizáció megerősítésének fontosságát a közös halászati politikában, lehetővé téve a régiók és a helyi hatóságok számára, hogy nagyobb mértékben vegyenek részt a halászatra és a halászati gazdálkodásra vonatkozó nemzeti operatív programok kidolgozásában, kidolgozásában és értékelésében általában, miközben teljes mértékben kihasználják a közös halászati politika meglévő lehetőségeit;
58. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy figyelembe kell venni a regionális sajátosságokat, miközben EU-szerte harmonizált megközelítést kell alkalmazni a halászati gazdálkodásban; ösztönzi a tagállamokat, hogy a közös halászati politikáról szóló alaprendelet 18. cikkével összhangban fokozzák együttműködésüket a regionális csoportokon belül az érintett érdekelt felekkel, a tanácsadó testületekkel, valamint a helyi és regionális hatóságokkal annak érdekében, hogy az egyes tengeri medencék sajátos jellemzőihez jobban igazított közös ajánlások révén regionális védelmi intézkedéseket dolgozzanak ki;
59. hangsúlyozza a tanácsadó testületek alapvető szerepét az érdekelt felek együttműködésének megerősítésében, valamint az uniós döntéshozatali folyamatban való megfelelő és méltányos részvételük biztosításában;
60. hangsúlyozza továbbá, hogy a tanácsadó testületek elengedhetetlenek ahhoz, hogy tapasztalatokat és ismereteket nyújtsanak az Európai Bizottságnak és a tagállamoknak, valamint ajánlásokat nyújtsanak be a halászat irányításával, valamint a halászat és az akvakultúra társadalmi-gazdasági és védelmi vonatkozásaival kapcsolatos kérdésekben, és magyarázatot adjanak az ágazat és más érdekelt felek problémáira, ezáltal támogatva és javítva a jogszabályokat;
61. hangsúlyozza, hogy a tanácsadó testületek a regionalizáció összefüggésében is kulcsszerepet játszanak;
62. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a regionális érdekeltek és a tanácsadó testületek nagyobb szerepet játsszanak a harmadik országokkal, különösen az Egyesült Királysággal és Norvégiával folytatott tárgyalásokban és konzultációkban; rámutat arra, hogy a Bizottság felelős a harmadik országokkal folytatott tárgyalások oly módon történő megszervezéséért, amely lehetővé teszi a két fél érdekelt felei közötti közvetlen interakciókat és eszmecseréket;
63. támogatja a tanácsadó testületek összetételét, amelyekben más érdekcsoportokhoz képest a társadalmi-gazdasági szereplők vannak többségben;
64. kiemeli annak fontosságát, hogy az érdekelt felek aktívan részt vegyenek a tanácsadó testületekben, a tiszteleten alapuló jó munkakörnyezetben, az érdekelt felek különböző csoportjainak, a pártatlan titkárságoknak, a rotációs elnököknek és a külső, rendszeres és független teljesítmény-felülvizsgálatoknak minden véleményével;
65. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a tanácsadó testületeket bevonják az Európai Parlament munkájába, és ezért javasolja, hogy tartsanak rendszeres eszmecseréket a

tanácsadó testületek képviselői és a Parlament illetékes bizottságai között;

66. sajnálja, hogy nem megfelelő a nyomon követés, és nem átlátható, hogy a tanácsadó testület tanácsait hogyan veszik figyelembe a döntéshozatal során; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki eljárást annak érdekében, hogy a tanúsító szervek jobban megértsék ajánlásaik eredményeit, például az éves jelentés mérlegelését, valamint a Bizottság konkrét javaslataiban – például a vonatkozó jogalkotási aktusok preambulumbekézéseiben – szereplő magyarázatokat arra vonatkozóan, hogy miként vették figyelembe a tanúsító szervek ajánlásait;
67. felhívja a Bizottságot, hogy rendszeresen és aktívan vegyen részt a tanácsadó testületek ülésein, és adjon jobb tájékoztatást tanácsaik értékéről, valamint felhívja a tagállamokat, hogy nyújtsanak megfelelő támogatást a tanácsadó testületek működéséhez;
68. úgy véli, hogy a társirányítás részvételi és társfelelősségi modell, amely alulról felfelé építkező megközelítésen alapul, átlátható, proaktív és demokratikus, és amely a felelősség kultúráján belül elősegíti a nagyobb tudásmegosztást a halászati gazdálkodás számára, bizalmi hálózatot hoz létre, hozzájárul a konfliktusok csökkentéséhez és az akadályok leküzdéséhez a halászati gazdálkodás innovációinak és szükséges intézkedéseinek végrehajtása, valamint a védett tengeri területek létrehozása, végrehajtása és kezelése érdekében, ahol rendkívül sikeresnek bizonyult;
69. üdvözli a Bizottságnak a közös halászati politikáról szóló mai és holnapi közleményében bejelentett javaslatát, hogy 2023 tavasza és 2024 nyara között uniós szintű részvételen alapuló előrejelzési projektet hajtson végre a „Jövő halászata” tárgyában, helyszíni interjúk alapján;

Tudományos ismereteken és hatásvizsgálatokon alapuló döntések

70. felhívja a Bizottságot, hogy valamennyi politikai és jogalkotási kezdeményezését (beleértve a halászati korlátozásokat megállapító végrehajtási jogi aktusokat) alapozza a rendelkezésre álló legjobb tudományos, műszaki és gazdasági tanácsokra (beleértve a halászok empirikus ismereteit) és a halászati ágazat és más érdekelt felek konzultációjára és részvételére, valamint előzetes társadalmi-gazdasági hatásvizsgálatokra, amelyekhez olyan innovatív eszközöket használnak, mint például a CABFishman projekt, amely elemzi a halászat part menti területekre gyakorolt hatásait;
71. felhívja a tagállamokat, hogy növeljék emberi és anyagi erőforrásaikat, és lássák el őket megfelelő tudományos kampányokkal és projekkel annak érdekében, hogy elegendő ismerettel rendelkezzenek a természetvédelmi politikák által megcélzott fajokról;
72. felhívja az ETHAA-t, hogy nyújtson hatékony támogatást az uniós halászflokkák szelektívebb és kevésbé befolyásoló halászati technikáihoz, és különösen a korlátozások által leginkább érintett halászok támogatásához, az egyes halászati technikák alkalmazására vonatkozó tudományos hatásvizsgálatok alapján; ösztönzi a Bizottságot, hogy mozdítsa elő a „pêchécologie” („halökológia”) tudományos koncepcióját, amelynek célja a védelmi intézkedések és a tengeri élő erőforrások fenntartható használatának összeegyeztetése;
73. úgy véli, hogy a tudósok és az érdekelt felek közötti szorosabb együttműködés előmozdítása érdekében a tanácsadó testületek számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy hozzájáruljanak a Bizottság kérésére a Nemzetközi Tengerkutató Tanács (ICES)

és a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) által adott szakvéleményekhez;

74. felhívja a Bizottságot, hogy rendszeresen tájékoztassa az Európai Parlamentet ezekről a kérésekről, különösen arról, hogy milyen módon járulnak hozzá a KHP célkitűzéseéhez;

A halászat bevonása a tágabb politikai kontextusba

75. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy a halászat és az akvakultúra más ágazatokhoz képest méltányos helyet kapjon a szakpolitikák kialakításában és a területrendezésben; emlékeztet arra, hogy jobb egyensúlyt kell teremteni a kék gazdasághoz kapcsolódó különböző gazdasági tevékenységek között a konfliktusok csökkentése és elkerülése, valamint a szinergiák – különösen a megújuló tengeri energia-infrastrukturákkal¹⁶ való – előmozdítása érdekében a tengeri területrendezésről szóló irányelv révén;¹⁷ rámutat, hogy ehhez az érdekelt felek széles körű és inkluzív részvételére van szükség;
76. emlékeztet arra, hogy a környezetvédelmi követelményeket be kell építeni a közös halászati politikába a fenntartható fejlődés előmozdítása érdekében, az EUMSZ-szel összhangban;
77. hangsúlyozza, hogy a halászatot nem lehet önálló politikaként kezelni, és felhívja a Bizottságot, hogy a közös halászati politikát a hidroszférát érintő valamennyi uniós közpolitikával szinergiában és az európai tengeri területekkel kapcsolatos valamennyi kihívás figyelembevételével hajtsa végre;
78. hangsúlyozza, hogy a közös halászati politikának összhangban kell lennie az uniós környezetvédelmi jogszabályokkal, különösen a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelvben¹⁸ meghatározott jó környezeti állapot elérésére irányuló célkitűzéssel, és azt a fenntarthatóság három pillérének egyenlő tiszteletben tartásával kell végrehajtani;
79. hangsúlyozza, hogy más uniós politikáknak és stratégiáknak kellőképpen figyelembe kell venniük a közös halászati politikát, és azzal összhangban kell lenniük;
80. megjegyzi, hogy holisztikus megközelítésre van szükség, amely biztosítja a halászati és akvakultúra-ágazat megfelelő támogatását a tengeri környezet feltételeinek javítására irányuló intézkedések végrehajtásakor;
81. emlékeztet arra, hogy az EUMSZ 13. cikke előírja, hogy az EU halászati politikájának kialakításánál és végrehajtásánál az EU-nak és tagállamainak teljes mértékben figyelembe kell venniük az állatok kíméletére vonatkozó követelményeket, ugyanakkor tiszteletben kell tartaniuk a tagállamok jogszabályi vagy közigazgatási rendelkezéseit és szokásait.

¹⁶ A Számvevőszék „Tengeri megújuló energia az Unióban” című, 2023. július 5-i különjelentése szerint „[j]obbán meg kell határozni és kezelni kell a tengeri megújuló energia fejlesztése által a halászati ágazatra gyakorolt lehetséges negatív hatásokat” (https://www.eca.europa.eu/ECAPublications/SR-2023-22/SR-2023-22_HU.pdf, 45. o.).

¹⁷ A tengeri területrendezés keretének létrehozásáról szóló 2014/89/EU irányelv (HL L 257., 2014.8.28., 135. o.).

¹⁸ A tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló 2008/56/EK irányelv (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv, HL L 164., 2008.6.25., 19. o.).

82. felhívja a Bizottságot, hogy növelje tovább a tenyésztett víziállatok jólétével kapcsolatos tudományos alapú ismereteket, és vegye figyelembe ezt a kutatást az akvakultúra jövőbeli politikai fejlesztései során; hangsúlyozza, hogy a jövőbeli szakpolitikai fejleményeknek a gyakorlati megvalósíthatóságot is figyelembe kell venniük az akvakultúra-gazdálkodásban, és nem szabad gazdasági és működési terheket róniuk a gazdasági szereplőkre és a tevékenységekre, valamint figyelembe kell venniük az egyenlő nemzetközi versenyfeltételek biztosításának szükségességét;
83. úgy véli, hogy a tisztán növényi alapú termékek „hal” vagy halfajok kereskedelmi név alatt történő forgalmazása bizonyos zavart okozhat a fogyasztók számára a vásárláskor; azt állítja, hogy a belső piacon a „hal” vagy „halfajok” kereskedelmi nevet az állati eredetű halászati vagy akvakultúra-termékek számára kell fenntartani;
84. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül, frissítse és adja meg a szabályozási tartalmat a „halásztól erősen függő terület” fogalmának, hogy ez az elismerés differenciált bánásmódot biztosítson, amelynek célja a halászat megőrzése ezeken a területeken a halászati kvóták preferenciális elosztása révén; támogatja azt a nézetet, hogy a „halásztól erősen függő terület” aktualizált fogalmának meghatározó elemei közé kell tartoznia a minőségi állati fehérje előállításának, az élelmezésbiztonsághoz való hozzájárulásnak vagy a fogások és más tengeri termékek magas hozzáadott értékének biztosításának, valamint a tevékenység társadalmi jelentőségének;

Kisüzemi halászat

85. megjegyzi, hogy a KHP egyes aspektusai nem feltétlenül szolgálják kellő mértékben a kisüzemi halászati ágazatot, és hogy biztosítani kell alapvető társadalmi-gazdasági szerepét számos part menti közösségben, valamint stratégiai szerepét az élelmiszer-ellátás biztosításában;
86. úgy véli, hogy a közös halászati politikának kellőképpen figyelembe kell vennie a kisüzemi halászat és a kagylóágazat eltérő jellegét, sajátos jellemzőit és problémáit;
87. felhívja a figyelmet arra, hogy biztosítani kell a kisüzemi halászatban dolgozók bevonását és részvételét a halászati politikák meghatározásában és végrehajtásában, valamint a tanácsadó testületekben;
88. úgy véli, hogy a közös halászati politika felülvizsgálatának magában kell foglalnia a kisüzemi – ezen belül a hagyományos kisüzemi – és part menti halászat közös, széles körű és megfelelő meghatározását; hangsúlyozza, hogy e meghatározásnak pragmatikusnak, mérhetőnek és egyértelműnek kell lennie; hangsúlyozza továbbá, hogy ennek a meghatározásnak megfelelő értékelésen kell alapulnia, amely figyelembe veszi a kisüzemi szegmens sajátos jellemzőit és kritériumait, ahelyett, hogy kizárólag a hajó hosszára összpontosítana, annak érdekében, hogy a kisüzemi halászat meghatározása jobban tükrözze a szegmens valóságát;
89. felhívja a Bizottságot, hogy a tanácsadó testületekkel együtt tegyen javaslatot egy harmonizált fogalom meghatározásra, amelyet bele kell foglalni a közös halászati politika alaprendeletének felülvizsgálatába annak érdekében, hogy az adott esetben kiterjedjen az összes uniós halászati jogszabályra; úgy véli, hogy a fent vázolt változások egyike sem befolyásolhatja az ETHAA végrehajtását a jelenlegi költségvetési időszakban;

Kvótakiosztás

90. hangsúlyozza, hogy a 17. cikk szerint az egyes tagállamok flottája számára rendelkezésre álló halászati lehetőségek elosztása során a tagállamoknak átlátható és objektív – többek között környezeti, társadalmi és gazdasági jellegű – kritériumokat kell alkalmazniuk. hangsúlyozza, hogy a tagállamok határozzák meg a halászati lehetőségek elosztása során alkalmazott kritériumokat;
91. üdvözli, hogy a jelenlegi, nagyrészt történelmi jogokon alapuló elosztási módszerek lehetővé teszik a halászati ágazat bizonyos szintű gazdasági stabilitását, ami olyan feltétel lehet, amely lehetővé teszi a piaci szereplők számára az innovációt és a fenntarthatóbb technikák alkalmazását;
92. hangsúlyozza, hogy a halászati lehetőségek könnyen hozzáférhető rendszere, valamint annak elosztására és gyakorlati alkalmazásának átláthatóságára vonatkozó átlátható kritériumok lehetővé teszik a jobb ellenőrzést, az egyenlő versenyfeltételeket, az egyenlő esélyeket valamennyi érdekelt fél számára, valamint a nagyobb kiszámíthatóságot, stabilitást és jogbiztonságot a halászok számára;
93. sajnálja, hogy egyes tagállamokban nem átlátható a halászati lehetőségek elosztása, és kéri a kritériumok nyilvánosságra hozatalát az alkalmazandó adatvédelmi jogszabályokkal összhangban;
94. úgy véli, hogy az elosztási módszereket a halászközösségek, a regionális hatóságok és más érdekelt felek bevonásával kell kidolgozni, biztosítva valamennyi flottaszegmens, termelői szervezet és munkavállalói szervezet tisztességes képviselőjét, illetve a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvélemények alapján, és hogy e módszereknek olyan biztosítékokat kell tartalmazniuk, mint például a bevezetést megelőző átmeneti időszak, amelyek lehetővé teszik a halászok számára az alkalmazkodást, amennyiben a tagállamok úgy döntenek, hogy megváltoztatják elosztási módszerüket;
95. sürgeti a Tanácsot, hogy a halászati lehetőségek elosztása során vegye figyelembe az egyes flottaszegmensek sajátosságait és szükségleteit, beleértve a kisléptékű szegmenseket is;
96. emlékeztet a közös halászati politika 17. cikkének eszközként betöltött szerepére, hogy ösztönzőket biztosítson az alacsony hatásfokú és kisüzemi halászat számára, és hogy a tagállamok feladata, hogy kihasználják az általa kínált lehetőségeket, például a szelektívebb halászeszközök használatának ösztönzését vagy a csökkentett energiafogyasztású vagy élőhelyi hatású halászati technikák alkalmazását;
97. megjegyzi, hogy a Bizottság tárgyalásokat kezdeményez a tagállamok és az érdekelt felek között a halászati lehetőségek elosztására vonatkozó vademecum elkészítése érdekében az átláthatóság javítása, a fenntartható halászati gyakorlatok előmozdítása az egész EU-ban, valamint a kisüzemi és a part menti halászat támogatása érdekében;

Termelői szervezetek és céhek

98. hangsúlyozza a termelői szervezetek szerepét a fenntarthatóság előmozdításában, az élelmiszer-ellátás biztosításához való hozzájárulásban, valamint a növekedés és a foglalkoztatás előmozdításában a halászati és az akvakultúra-ágazatban, többek között a következők révén:
  - kollektív keresetek irányítása és végrehajtása;

- a termelők, az első vásárlók és a fogyasztók összekapcsolása az ellátási láncban,
  - az életképes és fenntartható halászati termékek népszerűsítése a fogyasztók körében a tanúsítási rendszerekben való részvétel révén;
  - a halászati szabályozás betartásának előmozdítása, a nyomon követhetőség támogatása, valamint a fogási nyilatkozatok átláthatóságának és adatminőségének javítása a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelem érdekében;
  - egyes tagállamokban a halászati kvóták elosztása és kezelése;
99. megjegyzi továbbá, hogy számos tagállamban viszonylag kevés kisüzemi halász tagja valamilyen termelői szervezetnek, és még kevesebb kisüzemi halász hoz létre saját termelői szervezetet, ami korlátozza azon képességüket, hogy ezt a csatornát a halászati kvótákhoz való hozzáférés érdekében igénybe vegyék; ösztönzi ezért a Bizottságot és a tagállamokat, hogy könnyítsék meg és ösztönözzék a termelői szervezetek kisüzemi halászok számára és általuk történő létrehozását;
100. hangsúlyozza, hogy a halászok szövetségeinek, például a céheknek, amelyek a közös piacszervezés keretében működő termelői szervezet fő célkitűzéseit követik¹⁹, jogosultnak kell lenniük arra, hogy a jelenleg elismert termelői szervezetekkel azonos feltételek mellett pénzügyi támogatásban részesüljenek; ragaszkodik e tekintetben ahhoz, hogy az érintett tagállamok, a Bizottság és a céhek együttesen mérlegeljék a vonatkozó lehetőségeket és megoldásokat;

Generációs megújulás és a nők szerepe

101. emlékeztet arra, hogy a KHP-előírások a legszigorúbbak közé tartoznak a világon, és jelentős mértékben hozzájárulnak a tevékenység környezeti, gazdasági és társadalmi fenntarthatóságához, és hogy bár még mindig van mit javítani, az elmúlt évtizedekben megvalósult előrelépések azt mutatják, hogy van lehetőség egy jobb halászat kialakítására, amely hozzájárul egyrészt az állományok és élőhelyek fenntarthatóságához, másrészt a halászok és hajótulajdonosok jövedelmének növekedéséhez; hangsúlyozza, hogy a halászati ágazat környezeti, gazdasági és társadalmi fenntarthatóságára vonatkozó magas szintű normák előmozdításának – egyéb tényezők mellett – kulcsszerepe van abban, hogy a halászok új generációját vonzzák az ágazatba, és hosszú távú gazdasági stabilitást biztosítsanak az ágazat számára;
102. megjegyzi, hogy a környezet védelme egyre nagyobb aggodalomra ad okot az európaiak, különösen a fiatalabb generációk számára; hangsúlyozza a fenntartható halászati gazdálkodás fontosságát abban, hogy az ágazat vonzó legyen a fiatal halászok számára; e tekintetben az alacsony környezeti hatású halászat előmozdítására szólít fel;
103. felhívja továbbá a Bizottságot annak biztosítására, hogy a fenntartható halászati partnerségi megállapodások szerinti pénzügyi hozzájárulások egy részét lehetőség szerint a fiatalok és a nők halászati és akvakultúra-ágazatban való jobb integrációjára, a tengeri környezet helyreállítására, valamint az éghajlat és a tengeri környezet állapotával kapcsolatos ismeretek javítására is fordítsák;

---

¹⁹ A Tanács 1379/2013/EK rendelete (2013. december 11.) a halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 1. o.).

104. hangsúlyozza, hogy nem csupán a tengeri halászati tevékenységeket, hanem a halászati vállalkozások vezetését és az akvakultúrát is vonzóvá kell tenni a fiatalok számára, ezáltal biztosítva a generációs megújulást a teljes akvakultúras élelmiszer-ágazatban;
105. kiemeli, hogy a generációs megújulás fontos a part menti és a környező vidéki területek demográfiai kihívásainak leküzdéséhez, és hozzájárul kulturális örökségük megőrzéséhez;
106. üdvözli, hogy a 2021–2027 közötti időszakra szóló ETHA támogatást és segítséget nyújt a hajó vagy halászati vállalkozás első beszerzését végző fiatal halászok számára; e tekintetben felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozdítsák elő a generációs megújulást azáltal, hogy támogatják a halászati ágazatban karriert kezdeni kívánó embereket, és felszámolják az olyan akadályokat, mint például a vállalkozásindítás magas költségeinek kezelése, a jövedelem instabilitása, a nemek közötti egyenlőtlenség és a karrierstabilitás hiánya;
107. felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együttműködve hozzon új intézkedéseket, valamint az ágazatot olyan intézkedések meghozatalára, amelyek ösztönzik a fiatalok és a nők bevonását az ágazat minden szintjén, és jobban előmozdítják a generációs megújulást, különösen azáltal, hogy a halászati és akvakultúra-értékláncban minden munkahelyet vonzóbbá, biztonságosabbá és jobban fizetetté tesznek;
108. hangsúlyozza a megfelelő tájékoztatás és képzés biztosításának fontosságát, különösen a fiatalok számára, a tudásmegosztás biztosítása érdekében, különösen a halászat fenntarthatósági kérdésekhez való hozzájárulásával kapcsolatban; úgy véli, hogy ez fontos ahhoz, hogy garantálják személyes helyzetüket, hozzájáruljanak jövedelmük javításához, és kiterjesztve helyi közösségeik kohézióját, különösen a legelszigeteltebb part menti régiókban, ahol kevesebb a munkalehetőség;
109. hangsúlyozza, hogy a generációs megújulásnak figyelembe kell vennie az európai zöld megállapodás célkitűzéseit, valamint azt, hogy a fenntartható kék gazdaságban is biztosítani kell a digitális átállást; úgy véli azonban, hogy a generációs megújulás nem vezethet a generációk közötti ütközéshez, és a halászok valamennyi korosztályát be kell vonni, biztosítva az ökológiai és digitális átállás egyensúlyát annak biztosítása érdekében, hogy a tapasztalatok képezte örökség ne vesszen el; továbbá fokozott mobilitásra és foglalkoztatási lehetőségekre szólít fel az egész EU-ban, a halászok készségeinek és képzésének elismerésével kapcsolatos nehézségek vagy korlátozások nélkül;
110. elismeri a nők fontos szerepét a halászhajók logisztikai és adminisztratív támogatásában, valamint a halak forgalmazásában és feldolgozásában; kiemeli azonban, hogy ez a szerep gyakran nem kap figyelmet vagy alig látható, különösen a nők halászként, hajóparancsnokként, valamint a tudományban betöltött szerepe esetén;
111. felhívja ezért a Bizottságot, hogy indítson kezdeményezéseket a nők által a halászatban végzett munka elismerésére és szerepük láthatóságának növelésére, egyrészt azáltal, hogy támogatja a nők különböző területeken való részvételét, másrészt azáltal, hogy támogatja a nők jobb képviselőtét valamennyi képviselői szervezetben és szervezetben, és biztosítja a nemek közötti egyenlő fizetést;
112. emlékeztet arra, hogy a 2020–2025 közötti időszakra szóló nemi esélyegyenlőségi stratégia előírja, hogy a vonatkozó uniós alapoknak, köztük az Európai Tengerügyi, Halászati és Akvakultúra-alapnak (ETHAA) támogatniuk kell a nők számára a munka

és a magánélet közötti egyensúlyt, valamint munkaerőpiaci részvételt előmozdító intézkedéseket, elő kell mozdítaniuk a gondozási létesítményekbe irányuló beruházásokat, támogatniuk kell a női vállalkozókat, és küzdeniük kell a nemi szegregáció ellen;

113. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy törekedjenek annak biztosítására, hogy a KHP keretében végrehajtott, a fiatalok halászati ágazathoz való vonzását célzó valamennyi program és fellépés hozzájáruljon a nemek közötti egyenlőség eléréséhez;

A közös halászati politika és az óceánpolitikai irányítás külső dimenziója

114. felhívja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő a közös halászati politikát mint az óceánpolitikai irányítás szakpolitikai modelljét, és védje meg az uniós halászati ágazat érdekeit a regionális halászati gazdálkodási szervezetekben és a fenntartható halászati partnerségi megállapodásokban, és általánosabban a nemzetközi fórumokon; hangsúlyozza, hogy ez alapvető fontosságú az uniós gazdasági szereplők közötti tisztességes verseny biztosításához, valamint az EU halászati és akvakultúra-ágazatai érdekeinek globális szintű védelméhez;
115. felhívja a Bizottságot, hogy kövesse nyomon az uniós pénzügyi hozzájárulások elosztását, biztosítva, hogy ezeket a halászati és az akvakultúra-ágazat számára különítsék el;
116. felszólít a regionális halászati gazdálkodási szervezetek szerepének megerősítésére, és felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot az e szervezetekben való részvételre vonatkozó tárgyalási megbízások általános keretére; felszólítja továbbá a Bizottságot, hogy biztosítsa a Parlament részvételét a regionális halászati gazdálkodási szervezetekben elfogadandó intézkedések és ajánlások kidolgozásának legkorábbi szakaszaiban oly módon, hogy az ne ássa alá az EU tárgyalási pozícióját;
117. úgy véli, hogy nem lehet olyan óceáni terület és releváns halászati erőforrás, amelyre nem terjed ki az érintett regionális halászati gazdálkodási szervezet; felhívja a Bizottságot, hogy szükség esetén mozdítsa elő új regionális halászati gazdálkodási szervezetek létrehozását, valamint a meglévők kiigazítását a nemzetközi fórumokon a halállományok védelmének és a halászati erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodásnak a javítása, valamint az e területeken működő flották fenntartható tevékenységeinek védelme érdekében;
118. rámutat arra, hogy a nem uniós országokkal kötött fenntartható halászati partnerségi megállapodások kölcsönös előnyökkel járnak mind az EU, mind a partnerországok számára; hangsúlyozza, hogy a közelmúltbeli fenntartható halászati partnerségi megállapodások emberi jogi záradékokat tartalmaznak, és integrálják a helyi lakosság igényeit;
119. elengedhetetlennek tartja, hogy a Bizottság teljes mértékben tiszteletben tartsa a nemzetközi jog valamennyi aspektusát, amikor részt vesz a közös halászati politika külső dimenziójában;
120. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a közös halászati politika céljait teljes mértékben vonják be az EU álláspontjába valamennyi nemzetközi környezetvédelmi fórumon, például a Biológiai Sokféleség Egyezményben (CBD) vagy a veszélyeztetett

vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezményben (CITES), ahol a tengerek biológiai erőforrásaival kapcsolatos kérdéseket vitatnak meg;

Behozatal és kereskedelem, valamint a jogellenes, szabályozatlan és be nem jelentett halászat

121. úgy véli, hogy az importált akvakultúras élelmiszertermékeket szigorú ellenőrzési és tanúsítási eljárásoknak kell alávetni annak biztosítása érdekében, hogy azok fenntartható halászatból származzanak, valamint olyan magas szintű egészségügyi, környezetvédelmi és szociális normáknak kell megfelelniük, amelyek ugyanolyan szigorúak, mint az uniós termékekre alkalmazottak; úgy véli, hogy ezt az EU által megtárgyalt új kereskedelmi megállapodások egyedi záradékai révén kell megkövetelni;
122. rámutat arra, hogy az Unióba behozott friss, fagyasztott és feldolgozott akvakultúras élelmiszeripari termékek nyomon követhetőségi rendszere, beleértve az autonóm vámkontingensek alapján behozott tonhalfilét is, alapvető fontosságú a fogyasztók elvárásainak tájékoztatás révén történő kielégítéséhez az élelmiszerbiztonság javítása és a harmadik országokból származó behozatal ellenőrzésének lehetővé tétele érdekében, a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelemmel kapcsolatos intézkedések mellett; összehangoltabb megközelítésre szólít fel az EU-ban a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászattal kapcsolatos uniós jogszabályok végrehajtásával kapcsolatban;
123. emlékeztet arra, hogy az EU a tengeri eredetű élelmiszerek és akvakultúra-termékek legnagyobb és legvonzóbb importpiaca; kéri, hogy ezt az erős kereskedelmi pozíciót használják fel az uniós fogyasztók érdekeinek védelmére a magas szintű normák és az uniós ágazatok előmozdításában, annak megakadályozására, hogy partnerei megtagadják a megállapodásokat vagy kötelezettségvállalásokat, valamint az egyenlő versenyfeltételek előmozdítására nemzetközi szinten, különösen a társadalmi, gazdasági és környezetvédelmi normák tekintetében;
124. üdvözli, hogy a kereskedelmi és együttműködési megállapodás közvetlen kapcsolatot teremt a kereskedelmi és a halászati rendelkezések között; felhívja a Bizottságot és a Tanácsot annak biztosítására, hogy az Egyesült Királysággal és az Atlanti-óceán északkeleti részének más part menti államaival folytatott halászati tárgyalások során a kereskedelemmel és az uniós egységes piachoz való hozzáféréssel kapcsolatos kérdéseket is megvitassák;
125. hangsúlyozza az EU zéró toleranciára vonatkozó politikájának fontosságát a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászattal kapcsolatban, tekintettel arra, hogy ez még mindig előfordul nemzetközi szinten, beleértve a jogellenes halászati műveletek átláthatóságának hiányától a modern rabszolgaságig terjedő példákat, mint például egyes kínai hajók esetében, és sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az engedély nélküli tengeri eredetű élelmiszereket továbbra is számos uniós piacon értékesítik;
126. rámutat arra, hogy a Bizottságnak és a tagállamoknak meg kell kettőzniük a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat leküzdésére irányuló erőfeszítéseiket, és biztosítaniuk kell, hogy az EU-ban a tengeri eredetű élelmiszerek fogyasztása ne járuljon hozzá ehhez;
127. felhívja a Bizottságot, hogy erősítse meg az EFCA szerepét a jogellenes, be nem

jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelemben;

128. felszólít arra, hogy a harmadik országokkal kötött valamennyi szabadkereskedelmi megállapodás tartalmazzon egy szakaszt a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat kezeléséről;

Legkülső régiók

129. úgy véli, hogy bizonyos elemeit tekintve a közös halászati politika nem elégíti ki a legkülső régiók sajátos szükségleteit; felhívja a Bizottságot és az érintett tagállamokat, hogy kezeljék ezt a helyzetet az EUMSZ 349. cikke alapján és a közös halászati politikában rögzített regionális megközelítés révén, és szükség esetén végezzék el a szükséges kiigazításokat;
130. rámutat a legkülső régiók halászati és az akvakultúra-ágazatának sajátos jellemzőire; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot egy, a távoli fekvéssel és szigetjelleggel összefüggő támogatási programra (POSEI) a halászat és az akvakultúra tekintetében, a mezőgazdaságéhoz hasonlóan;
131. hangsúlyozza, hogy a kisüzemi flották megújításának uniós és nemzeti támogatása létfontosságú e régiók számára; felhívja különösen a Bizottságot, hogy a halászati kapacitás és a halászati lehetőségek közötti egyensúly elemzésére vonatkozó iránymutatásait (COM(2014)0545) igazítsa a legkülső régiók sajátosságaihoz;
132. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy alapos tanulmányokat végezzenek a tengerek biológiai erőforrásainak felmérésére valamennyi uniós vízen, és különösen a legkülső régiókban;
133. kitart amellett, hogy támogatni kell a szelektív halászati módszereket, például a kisüzemi flották által a legkülső régiókban használt, halcsoportosulást előidéző lehorgonyzott eszközöket, feltéve, hogy ezek az eszközök hozzájárulnak a fenntartható és szelektív halászathoz;
134. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell a legkülső régiók kizárólagos gazdasági övezeteivel kapcsolatos tudományos ismeretek bővítéséhez szükséges forrásokat;

Éghajlatváltozás és egyéb jövőbeli kihívások

135. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás mérséklése és az ahhoz való alkalmazkodás kulcsfontosságú kihívások, amelyeket a jelenlegi közös halászati politika nem kezel megfelelően;
136. hangsúlyozza, hogy a halászati ágazat által az állományok fenntarthatóságának javítása és a jó állapot elérése után azok jó állapotban tartása érdekében tett erőfeszítések értelmetlenek lesznek, ha nem foglalkoznak az éghajlatváltozással;
137. határozottan hangsúlyozza, hogy a tudományos kutatásnak nagyobb hangsúlyt kell fektetnie az éghajlatváltozás és a halállományok által okozott környezeti változások közötti kölcsönhatásokra annak elkerülése érdekében, hogy az állományok kimerülését kizárólag a halászati iparágra hárítsák;

138. hangsúlyozza, hogy a halászok és a tengeri eredetű élelmiszerek értékláncának többi része nem az éghajlatváltozás okozója, hanem annak áldozata;
139. úgy véli, hogy az akvakultúra-ágazat következetesen hozzájárulhat a társadalom számára nyújtott ökoszisztéma-szolgáltatásokhoz, és a tavi akvakultúra, az alga- és kagylótenyésztés hozzájárulhat az uniós gazdaság dekarbonizációjához és az éghajlatváltozás enyhítéséhez; hangsúlyozza azonban, hogy az alga- és kagylótenyésztés általi szénmegkötés a tenyésztési módszertől és a betakarítás utáni felhasználástól függően korlátozott; felhívja a tagállamokat, hogy az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez való hozzájárulás céljából adott esetben mozdítsák elő a hatékony, rövid ellátási láncokat;
140. rámutat, hogy bizonyos akvakultúra-gyakorlatok, mint például a kagyló- vagy az osztrigatenyésztés és a tavi polikultúra az uniós éghajlat-politikai jogszabályokkal összefüggésben sikeres modellként szolgálhatnak a jövőbeli kibocsátási kreditrendszerekhez; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a környezettudatos vállalkozások e típusát;
141. felhívja a tagállamokat, hogy továbbra is ösztönözzék az algatenyésztés előmozdítását, és könnyítsék meg az algák élelmiszerként és takarmányként való felhasználását és fejlesztését; kiemeli, hogy az algatenyésztésben kiaknázatlan lehetőségek rejlenek új munkahelyek teremtése, ökoszisztéma-szolgáltatások, valamint környezetbarátabb élelmiszerek és takarmányok nyújtása terén;
142. felhívja az Európai Bizottságot, hogy a közös halászati politika felülvizsgálata során vegye figyelembe, hogy az óceán jellemzői (hőmérséklet, sűrűség, sótartalom, oxigéntelítettség stb.) megváltoztak az elmúlt 10 évben;
143. hangsúlyozza, hogy az összekapcsolt és hatékonyan kezelt tengeri védett területek révén ellenállóbb ökoszisztémákra van szükség, amelyek az ellenálló és jövedelmező halászati gazdasági ágazatok alapját képezik;
144. hangsúlyozza, hogy a halászat esetében az éghajlatváltozással szembeni ellenálló képességet diverzifikált halászati övezetek és célzott fajok révén érik el;
145. ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy növeljék az éghajlatváltozással és a flotta dekarbonizálásával kapcsolatos halászati tudomány emberi és pénzügyi erőforrásait, elemezve az éghajlatváltozásnak a halászat állapotára és környezetére gyakorolt hatását;
146. innovációra szólít fel az éghajlatváltozás állományokra gyakorolt hatásának nyomon követése terén a tudományos közösség és az érdekelt felek közötti szoros együttműködés keretében a reakcióképesség növelése és a megfelelő irányítási eszközök kidolgozása érdekében;
147. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki eszközöket és megfelelő finanszírozást az éghajlatváltozás által érintett ágazatok számára;
148. felhívja a Bizottságot, hogy a halászati ágazat körforgásos gazdaságának előmozdítása érdekében hozzon létre európai programokat a halászok számára, hogy – amennyiben

erre lehetőségük van – gyűjtsék össze a szemetet azokban az időszakokban, amikor nem tudnak halászni, és így egészsítsék ki jövedelmüket;

149. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy foglalkozzanak a KHP még végre nem hajtott rendelkezéseivel, és kövessék azokat nyomon;

Rekreációs célú halászat

150. hangsúlyozza a hobbihorgászatból származó fogásokra vonatkozó adatgyűjtés javításának sürgősségét és szükségességét; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az európai adatgyűjtési keretbe²⁰ – (EU) 2017/1004 rendelet – foglalják bele a teljes kifogható mennyiségek és kvóták hatálya alá tartozó valamennyi fajt, a többéves gazdálkodási tervekben (MAP) szereplő és a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó fajok mellett;
151. hangsúlyozza, hogy adatokra van szükség az uniós hobbihorgászat által az uniós vizek tengeri ökoszisztémájára és tengeri biológiai erőforrásaira gyakorolt hatások felméréséhez, beleértve a járulékos fogásokra, különösen az uniós vagy a nemzetközi jog értelmében védett fajokra vonatkozó adatokat, valamint a hobbihorgászat által egyrészt a tengeri élőhelyekre – köztük a veszélyeztetett tengeri területekre –, másrészt a táplálékhálózatokra gyakorolt hatásokkal kapcsolatos adatokat;
152. hangsúlyozza, hogy a hobbihorgászat jelentős hatással lehet a halállományokra; üdvözlöi a halászati ellenőrzési rendelet felülvizsgálata terén elért eredményeket, és felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a hobbihorgászat a közös halászati politika célkitűzéseivel összeegyeztethető módon folyjon;

Akvakultúra

153. emlékeztet az akvakultúra fontosságára a hosszú távú élelmezésbiztonság garantálásában és a akvakultúrás élelmiszerek iránti növekvő globális kereslet kielégítéséhez való hozzájárulásban, valamint az uniós polgárok növekedéséhez és foglalkoztatásához való hozzájárulásában, az ökoszisztémák és a biológiai sokféleség jobb megőrzésében és az erőforrások körforgásosabb kezelésében való részvételben;
154. hangsúlyozza, hogy a tenyésztett tengeri eredetű élelmiszerek az élelmiszerek fehérjeforrásaiként alacsonyabb szénlábnnyommal rendelkeznek, és a természeti erőforrások minimális felhasználását igénylik, mint más szárazföldi állatok, és fontos szerepet játszanak a fenntartható élelmiszerrendszer kiépítésében;
155. elismeri a fenntartható és ellenálló akvakultúra fejlesztésére vonatkozó stratégiai iránymutatások és többéves nemzeti stratégiai tervek szerepét;
156. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy 2014 óta az európai akvakultúra stagnál, és korlátozott előrelépés történt az adminisztratív terhek csökkentése, valamint az akvakultúra tengeri, part menti és belvízi területrendezésbe való integrálása terén;

---

²⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1004 rendelete (2017. május 17.) a halászati ágazatban az adatok gyűjtésére, kezelésére és felhasználására szolgáló uniós keretrendszer létrehozásáról, valamint a közös halászati politika tekintetében a tudományos tanácsadás támogatásáról és a 199/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 247., 2021.7.13.).

157. hangsúlyozza, hogy az európai akvakultúra még messze nem érte el teljes kapacitását, és hogy az EU importfüggősége nagyon magas, mivel az EU-ban fogyasztott összes tengeri eredetű élelmiszer közel 75%-át harmadik országokból importálják;
158. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozdítsák elő az alacsony környezeti hatású akvakultúra növekedését, amely nemcsak a puhatestűeket és az algákat foglalja magában, hanem az édesvízi és tengeri uszonyok tenyésztését is, ahelyett, hogy elősegítené az alacsony trofikus képességű akvakultúra növekedését; hangsúlyozza különösen az uszonyos halak termelésének fontosságát az uniós piac ellátásában, az érintett importált mennyiségek nagyságrendje miatt (2021-ben 94%);
159. emlékeztet arra, hogy a nagy, EU-n kívüli termelő országok továbbra is erőteljesen támogatják uszonyos hal-gazdálkodási ágazatuk növekedését, amelynek fő exportpiaca az EU;
160. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy aktívan támogassák a felülvizsgált stratégiai iránymutatások és a többéves nemzeti tervek végrehajtását, és mozdítsák elő annak hosszú távú fenntarthatóságát, nemcsak az uniós akvakultúra környezeti fenntarthatóságára, hanem gazdasági és társadalmi fenntarthatóságára is összpontosítva;
161. sajnálja, hogy az EU jelenlegi kereskedelempolitikája nem biztosítja az egyenlő versenyfeltételeket az uniós és nem uniós termelők között, ami lehetővé teszi az akvakultúra-ágazat számára, hogy fenntartható gazdasági eredményeket érjen el, és cserébe hozzájáruljon az EU régióinak társadalmi és gazdasági fejlődéséhez;
162. emlékeztet az akvakultúra fontosságára a hosszú távú élelmezésbiztonság garantálásában és a vízi élelmiszerek iránti növekvő globális kereslet kielégítéséhez való hozzájárulásban, valamint az uniós polgárok számára a növekedés és a foglalkoztatás megteremtéséhez, az ökoszisztémák és a biológiai sokféleség jobb megőrzéséhez, valamint az erőforrásokkal való körforgásosabb gazdálkodáshoz való hozzájárulásában; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy 2014 óta az európai akvakultúra stagnál, és korlátozott előrelépés történt az adminisztratív terhek csökkentése, valamint az akvakultúra tengeri, part menti és belvízi területrendezésbe történő integrálása terén; hangsúlyozza, hogy az európai akvakultúra messze van a teljes kapacitástól, és hogy az EU-ban fogyasztott tengeri élelmiszerek 75%-át az EU-n kívüli létesítményekben tenyésztik; felhívja a Bizottságot, hogy aktívan támogassa a felülvizsgált stratégiai iránymutatások és nemzeti tervek végrehajtását, és mozdítsa elő azok hosszú távú környezeti, gazdasági és társadalmi fenntarthatóságát;
-
- ◦
163. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

INDOKOLÁS

2009-ben a Bizottság zöld könyvet tett közzé, amelyben felvázolta, hogy a közös halászati politikának (KHP) a jövőben milyennek kell lennie. Ezzel megnyílt a vita a reformról, amelyet 2013-ban fogadtak el.

A jelenlegi Bizottságnak 2022. december 31-ig jelentést kell benyújtania az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz a közös halászati politika működéséről. 2022-ig értékelnie kell a közös halászati politikát annak meghatározása érdekében, hogy miként lehet kezelni a jelenlegi politika által nem kellőképpen kezelt kérdéseket, például a szociális dimenziót, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást és a tiszta óceánokat, és át kell gondolnia a politika jövőbeli átalakítását.

E jelentéstervezet célja, hogy politikai iránymutatást nyújtson a közös halászati politika minden jövőbeli felülvizsgálatához. Ha nem is ad meg minden választ, kérdéseket vet fel a jelenlegi KHP végrehajtásával kapcsolatban, azzal kapcsolatban, hogy a KHP jelenlegi célkitűzései és eszközei továbbra is relevánsak-e a jelenlegi és jövőbeli kihívások kezelése szempontjából, valamint hogy bizonyos szempontokat meg kell-e reformálni, felül kell-e vizsgálni, ki kell-e igazítani vagy javítani kell-e.

A Bizottság mindig is egészséges kritikával illette a szakpolitikát, és ez volt a szakpolitikai változás fő motorja. A Bizottságnak szükség esetén továbbra is elő kell mozdítania a szakpolitika javítását.

A jelentés terjedelmével kapcsolatos korlátok miatt nem lehetett a közös halászati politikának az 1380/2013/EU alaprendelet hatálya alá tartozó minden egyes szempontjával foglalkozni. Választani kellett.

A jelentés ezért elsősorban a halállományok védelmére és a halászati gazdálkodásra összpontosít, az elmúlt néhány évben már elfogadott olyan konkrét jelentésekre is építve, mint a maximális fenntartható hozamról, a kirakodási kötelezettségről, a közös halászati politika 17. cikkének végrehajtásáról szóló vagy „A jövő nemzedék halásza” című jelentés. Technikai intézkedéseket azonban nem dolgoz ki a politika közelmúltban elfogadott új jogszabályi keretére való tekintettel.

A jelentés nem terjed ki az akvakultúrára (amelyről az Európai Parlament éppen külön állásfoglalást adott ki), sem a halászati és akvakultúra-termékek forgalmazására és feldolgozására (amelyek az alaprendelettel párhuzamosan elfogadott külön rendelet hatálya alá tartoznak). Nem foglalkozik más kulcsfontosságú dimenziókkal, például a közös halászati politika strukturális pillérével (az ETHA-rendelet alapján), az ellenőrzéssel (jelenleg intézményközi tárgyalások zajlanak róla), sem a brexitnek az Atlanti-óceán északi részén folytatott uniós halászatra gyakorolt hatásával (amellyel szintén foglalkozott egy közelmúltbeli állásfoglalás).

Az előadó álláspontja

Anélkül, hogy felülvizsgálandó konkrét intézkedéseket tartalmazna, a jövőbeli közös halászati

politikának paradigmaváltásra van szüksége, a merev és irreális célokról pragmatikus és megvalósítható célokra váltva.

Az elmúlt évtized (2010–2020) során gyökeres változást figyeltünk meg a halászati gazdálkodásra vonatkozó világosan meghatározott célok teljes hiányától a 2013-ban (a KHP legutóbbi reformjának évében) elhamarkodottan, annak tudatában kitűzött merev „politikai” célok felé, hogy akkoriban senki sem ismerte a hatásokra és a gyakorlati végrehajtásra vonatkozó kérdésekre az összes választ, és a tapasztalatok alapján kell megvizsgálni, hogy e célok képesek-e eredményeket felmutatni vagy sem. A probléma az, hogy nemcsak a 2013-ban elfogadott célokat nem érik el a kitűzött határidőkön belül még mára sem, hanem hogy felismerjük, hogy néhányat közülük lehetetlen elérni, másokat pedig rendkívül nehéz átültetni a gyakorlatba.

A tudósok felismerik, hogy gyakorlatilag lehetetlen egy tengeri ökoszisztémában az összes halállományt a maximális fenntartható hozamon (MFH) kiaknázni, amely célt 2020-ra tűztük ki. Az összes állomány nem halászható egyidejűleg a maximális fenntartható hozam szintjén, különösen olyan halászatokban, ahol különböző fajokat fognak. Emellett az a cél, hogy 2019-ig valamennyi fogást ki kell rakodni, miközben egyszerű koncepciót fogalmaz meg, ma is hatalmas nehézségeket okoz. A maximális fenntartható hozam koncepcióját a realitások fényében, valamint a társadalmi-gazdasági, az arányossági és az élelmezésbiztonsági dimenziók figyelembevételével kell végrehajtani.

Ennek eredményeként a halászok bizalmatlanok a politikusokkal szemben, mivel az elfogadott intézkedések nem megfelelőek és nem rendelkeznek szilárd tudományos alapokkal, a társadalom is bizalmatlan, amely úgy véli, hogy az EU nem teljesítette a megállapodásokat, de fel is van háborodva a halászok miatt, mert úgy véli, hogy ők sem tartják be a jogszabályokat.

Az EU hitelessége megkérdőjeleződik. Reális és megvalósítható célokra van szükség. A halászokat is be kell vonni ezek meghatározásába. A jövőbeli közös halászati politika keretében helyre kell állítani és népszerűsíteni kell a halászok – különösen az uniós halászok – nemes és nehéz, a fogyasztók számára egészséges, jó minőségű és fenntartható élelmiszereket biztosító szakmájának imázsát.

A közös halászati politika jelenlegi célkitűzései túlságosan a környezetvédelmi megfontolásokra összpontosítanak. Bár senki sem kételkedik abban, hogy az egészséges halállományok és a biológiai sokféleség védelme elengedhetetlen feltétele a gazdaságilag életképes halászati ágazatnak, nem szabad szem elől téveszteni azt aényt, hogy a közös halászati politika célja nem csupán az, hogy bőségesebb vagy kevésbé túlhalászott halászati erőforrások álljanak rendelkezésre, hanem – vagy elsősorban – a tengeri eredetű élelmiszerek maximális fenntartható termelési szintjének elérése is az élelmezésbiztonság, valamint a halászok és a part menti közösségek számára pozitív társadalmi és gazdasági megtérülés biztosítása érdekében. Ezért a halászati és a környezetvédelmi politikát össze kell hangolni, de a környezetvédelmi célok nem élvezhetnek elsőbbséget a KHP céljaival szemben.

A jó kormányzás, a korai konzultáció és az érdekelt feleknek a döntéshozatalba való hatékony bevonása a sikeres szakpolitika alapvető elemei.

Ebben az összefüggésben az uniós flották és az akvakultúra-termelők versenyképessége szempontjából alapvető fontosságú, hogy egyenlő versenyfeltételeket biztosítsunk számukra

egyres olyan, alacsony szociális és környezetvédelmi normáknak megfelelő külföldi flottákkal, amelyek az uniós gazdasági szereplőkkel azonos övezetekben halásznak és termékeiket az uniós piacon forgalmazzák.

Ezzel párhuzamosan biztosítanunk kell, hogy az EU az óceánpolitikai irányítással kapcsolatos fellépése keretében globális szinten védje halászati ágazatainak érdekeit. Az uniós fenntarthatósági modell védelme és előmozdítása tökéletesen összeegyeztethető az uniós ágazatok érdekeinek védelmével, és együtt kell járnia azzal.

Az uniós halászati és akvakultúra-ágazatok és a teljes tengeri élelmiszer-értéklánc stratégiai szereplők, mivel társadalmi szerepük van abban, hogy jó minőségű, egészséges élelmiszereket biztosítsanak a fogyasztók számára. Biztosítanunk kell számukra azt a helyet, amelyet megérdemelnek, és általánosabban kiemelt helyen kell szerepelniük az EU politikai napirendjén.

Végezetül a legkülső régiók sajátos korlátokkal és sajátos szükségletekkel rendelkeznek az EUMSZ 349. cikkében meghatározottak szerint. A KHP-nak figyelembe kell vennie sajátos jellemzőiket és szükségleteiket, és igazodnia kell ezekhez.

INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	24.10.2023
A zárószavazás eredménye	+: 16 -: 4 0: 1
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Clara Aguilera, François-Xavier Bellamy, Izaskun Bilbao Barandica, Isabel Carvalhais, Rosanna Conte, Francisco Guerreiro, Anja Haga, Ladislav Ilčić, France Jamet, Pierre Karleskind, Colm Markey, Predrag Fred Matic, Caroline Roose, Bert-Jan Ruissen, Marc Tarabella
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Maria da Graça Carvalho, Martin Hlaváček, Ska Keller, Gabriel Mato
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (209. cikk, (7) bekezdés)	Camilla Laureti, Maria-Manuel Leitão-Marques

NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN

16	+
ECR	Ladislav Ilčić, Bert-Jan Ruissen
NI	Marc Tarabella
EPP	François-Xavier Bellamy, Maria da Graça Carvalho, Anja Haga, Colm Markey, Gabriel Mato
Renew	Izaskun Bilbao Barandica, Martin Hlaváček, Pierre Karleskind
S&D	Clara Aguilera, Isabel Carvalhais, Camilla Laureti, Maria-Manuel Leitão-Marques, Predrag Fred Matić

4	-
ID	Rosanna Conte
Verts/ALE	Francisco Guerreiro, Ska Keller, Caroline Roose

1	0
ID	France Jamet

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás